

Inimă sub drapel

Colegiul Militar Liceal "Mihai Viteazul"

Anul 2007 nr. 16

Inimi sub drapel

*Colegiul Militar Liceal "Mihai Viteazul"
Anul 2007, nr. 16*

CUPRINS

GAUDEAMUS IGITUR ...

Profesor Eugenia Nanu p.3

COLEGIUL MILITAR LICEAL „MIHAI VITEAZUL” – O ȘCOALĂ DIN CE ÎN CE MAI ATRACTIVĂ

Comandantul Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul”, colonel Voicu Cioară p.4

MISIUNEA COLEGIULUI ÎN CONTEXT EUROPEAN

Director adjunct al Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul”, profesor Delia Stănilă p.6

ORDINEA ȘI DISCIPLINA MILITARĂ, CONDIȚII ALE SUCCESULUI ÎN ARMATĂ

Locțiitorul comandantului Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul” locotenent-colonel Marcel Domșa p.7

ROLUL LECTORATELOR CU PĂRINȚII

Responsabil aria curriculară „Consiere și orientare”, profesor Adela Tudor p.9

PREZENȚE ÎN AFARA ORELOR DE CLASĂ

Consilier pentru proiecte educative, profesor Carmen Cecilia Roman p.10

COLEGIUL MILITAR LICEAL „MIHAI VITEAZUL” – ȘCOALĂ EUROPEANĂ

Responsabil cu activitatea de cooperare internațională și integrare europeană, profesor Sebastian Onac p.12

CLASA EUROPEANĂ „ROBERT SCHUMAN”

Elev sergent Iulia Mursa p.16

RENUMELE INSTITUȚIEI DINCOLO DE ȚARĂ

Referent relații publice, Daniela Filimon p.17

TENDINȚE ÎN ACTIVITATEA DE PREDARE-ÎNVĂȚARE

Profesor Paraschiva Iosa p.19

ÎNVĂȚAREA CENTRATĂ PE ELEV

Profesor Liviu Natalucă p.21

PARTENERIATUL ȘCOALĂ-FAMILIE

Profesor Mihaela Florea p.22

STIMULAREA ȘI DEZVOLTAREA APTITUDINILOR MATEMATICE

Profesor Dorina Trifon p.24

DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR DE EXPRIMARE ORALĂ ÎN CADRUL ORELOR DE LIMBĂ ȘI LITERATURĂ ROMÂNĂ

Profesor Simona Simu p.25

EDUCAȚIA ESTETICĂ

ÎN CADRUL ATELIERELOR DE LECTURĂ ȘI CREAȚIE

Profesor Cosmina Mircea p.32

CONTRIBUȚIA ROMÂNIEI LA NAȘTEREA UNEI UNIUNI EUROPENE 1920-1938

Profesor Iulia Vințan p.34

FRANCOFONIA ÎN CÂTEVA CUVINTE

Profesor Carmen Cecilia ROMAN p.36

OLIMPICI LA PORȚILE CASTELULUI

Elev caporal Romina Mârza p.37

UNFORGETABLE...

Elev fruntaș Valentin Rupa-Mic p.38

ENGLISH – OUR WORLD’S COMMON LANGUAGE

Elev fruntaș Antonia Mariș p.38

IDENTIFICAREA ȘI PERFEȚIONAREA COMPETENȚELOR DE LIDER

Căpitan Florin Cîmpean p.39

CARIERA MILITARĂ – PAȘI SPRE VIITOR

Elev caporal Ioana Filimon p.40

INSTRUCȚIA DE FRONT – PRIMA PROVOCARE A ELEVILOR DE CLASA A IX-A

Elev Karina Avădanei, elev Anabella Coțovanu p.42

COMUNICARE VERSUS NON-COMUNICARE

Referent relații publice Daniela Filimon p.43

VALOAREA INTRINSECĂ A DEMNITAȚII UMANE

Profesor Ioan Sprinjean p.44

BOBOCII

Elev Adriana Milășan p.45

ÎNTRE BOBOCI...

Elev fruntaș Mirela Florescu p.46

...ȘI ABSOLVENȚI

Elev sergent Geanina Marincaș p.46

ABSOLVENȚII

Elev plutonier adjutant Andreea Nicolcioiu p.46

ÎN PAȘI DE DANS...

Elev caporal Diana Diaconu p.47

PARFUM, CULOARE, SUNET... SE-NGÂNĂ ȘI-ȘI RĂSPUND

Profesor Noemi Kusztos p.48

SPORTIVII SUNT EROI

Profesor Sorin Secărean p.49

„OCROTIȚI DE EMINESCU”

Elev sergent major Ovidiu Rus p.50

PUTEREA GÂNDULUI

Psiholog școlar Darius Duriga p.51

CHEIA MISTERIOASĂ

Elev caporal Ana Maria Diaconu p.52

MAGIA DE SEARĂ

Elev sergent major Ana Maria Pușcașu p.53

ZBORUL ÎNGERILOR

Elev fruntaș Paul Isailă p.53

BASMUL NOPTII

Elev fruntaș Adriana Milășan p.54

MEDITAȚIE

Elev sergent Iulia Mursa p.54

A TREIA

Elev sergent Nicoleta Toader p.55

IDEAL

Ana Maria Susan p.55

DRAGOSTEA – ZIUA JUDECAȚII

Elev fruntaș Paul Isailă p.56

GAUDEAMUS IGITUR ...

Gaudeamus igitur... din nou acordurile imnului anunță un „prag de timp” peste care, an de an, trec promoțiile luând cu ele bagajul spiritual al celor care au absolvit Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul”.

Ce lasă în urma lor?... Alte generații care, trăind entuziasmul vârstei, devin nerăbdătoare să se definească, peste ani, absolvenți ai acestui colegiu.

Iunie 2007... emoțiile celor care pleacă, dar și ale celor care rămân sunt sporit mai intense – este prima promoție care părăsește băncile colegiului militar din municipiul Alba-Iulia, România, care de drept și de fapt aparțin, acum, mării familii europene.

2007. Europa a devenit spațiul socio-cultural în cadrul căruia fiecare absolvent trebuie să se manifeste, având ca repere valorilor europene, și, astfel, să dovedească, mai acut, calități și competențe care să confirme nivelul înalt al educației dobândite în colegiul nostru.

Acum, Europa, în mod firesc, definește contextul concretizării libertății fiecăruia, dar și cel al responsabilităților, obligațiilor pentru ceea ce este și ceea ce va deveni mâine această mare familie.

2007... Emoțiile celor ce an de an spun prezent la despinderea altor și altor generații de absolvenți, se contopesc cu sentimentul împlinirii profesionale ca mentori, care, în fiecare clipă a existenței, au dăruit altora știința de carte, știința de a deveni oameni. A fost și este o misiune plăcută, dar și dificilă, însoțită de mari satisfacții, dar și de unele neîmpliniri care, în timp, a confirmat, prin performanțele atinse, calitatea înaltă a școlii de la Alba-Iulia.

Pentru mentorii acestei școli există o singură mare pasiune – aceea de-a modela caractere, de-a forma personalități. Pentru ei, fiecare sfârșit de an școlar înseamnă un nou început de drum și pentru această neconținută activitate li se cuvine cel mai profund și nesfârșit respect.

Profesor Eugenia NANU

COLEGIUL MILITAR LICEAL „MIHAI VITEAZUL” - O ȘCOALĂ DIN CE ÎN CE MAI ATRACTIVĂ

Întotdeauna liceele militare au constituit „un punct de atracție” pentru foarte mulți tineri, aflați la vârstă la care totul este posibil și merită încercat.

Însă, multitudinea de informații care circulă, astăzi, în toate mediile, oferă tinerilor și familiilor posibilități, practic, nelimitate de a cunoaște și de a alege instituția de învățământ care li se potrivește cel mai bine și care le oferă cele mai multe posibilități de evoluție în viață. Din acest punct de vedere, Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” este asaltat de tot mai mulți doritori să-i calce pragul ca elev în frumoasa ținută cu vipușcă. Într-adevăr, instituția noastră poate să ofere aproape orice și-ar dori un tânăr și o familie responsabilă.

Specializarea matematică-informatică, pe lângă faptul că este apreciată de majoritatea tinerilor, oferă posibilități foarte bune de dezvoltare intelectuală și de accedere în majoritatea instituțiilor de învățământ universitar și postliceal, iar profilul militar, care presupune, pe lângă orele de pregătire militară, mai multe ore de educație fizică și limba engleză, asigură dezvoltarea armonioasă a tânărului,

lui, precum și a unor trăsături pozitive de caracter, care favorizează evoluția în carieră și viață.

Aici sunt create condițiile și se muncește dirijat în sensul educării multilaterale a elevilor, prin activități extracurriculare dintre cele mai diverse: concursuri, activități culturale-artistice, sportive, excursii, activități de cooperare cu instituții publice din țară și străinătate etc., activități menite nu numai să evidențieze calitățile și domeniile în care se pot dezvolta personalitățile elevilor, dar și să favorizeze integrarea cu mai multă ușurință în viața cetății.

Dacă în instituțiile civile de învățământ, implicați în cunoașterea elevilor sunt doar diriginții, în colegiul nostru au preocupări în acest sens și asigură o cunoaștere multilaterală a elevilor și comandanții de subunități, psihologul școlar, preotul militar, medicii, documentaristul. Toți aceștia obțin informații aproape complete despre fiecare elev și prin cooperarea strânsă cu familiile acestora, influențează pozitiv dezvoltarea tinerilor

din toate punctele de vedere.

În liceele civile, lucrul diferențiat cu fiecare elev în parte reprezintă un deziderat departe de realizare, în timp ce, în instituția noastră, lucrul individualizat se îmbină cu cel în echipă, în grupuri/colective pentru uniformizarea, la un nivel superior, a acțiunilor sau atitudinilor, fapt ce sporește posibilitățile de integrare a absolvenților în cele mai diverse locuri de muncă.

Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” asigură cuprinderea în program a tuturor elevilor, în fiecare moment al zilei, aceștia fiind monitorizați permanent. Depărtarea de domiciliu nu reprezintă o servitute decât în primele zile, fiind, mai mult, o situație favorizantă dezvoltării inteligenței, adaptabilității la cele mai diverse situații și condiții.

Toate activitățile din colegiu sunt temeinic organizate, se desfășoară ritmic, riguros, fapt ce le conferă calitatea de exemple pentru activitățile pe care aceștia le vor întreprinde mai târziu. Atât elevii, cât și grupurile/colectivele sunt supuse permanent unei evaluări corecte și transparente, cu o influență puternică asupra atitudinii față de propria pregătire și responsabilității față de colectivul din care elevii fac parte.

Deși logica didactică tinde să se dezvolte în toate liceele din țară, cea a colegiului nostru se situează la standarde ridicate, oferindu-le tuturor elevilor posibilități de acces la informații și mijloace de învățământ dintre cele mai bune. Condițiile de studiu și trai, chiar dacă sunt în comun, sunt foarte bune și le asigură elevilor confort și

posibilități de a obține rezultate superioare în toate domeniile.

Localitatea și zona în care este situat colegiul militar sunt atractive nu numai pentru locuitorii acestuia, ci și pentru turiști și au o influență favorabilă asupra educării patriotice a elevilor. De fapt, colegiul nostru este implicat în foarte multe activități științifice, cultural-artistice și sportive, alături de majoritatea instituțiilor de profil.

Un atu important al Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul” îl constituie rezultatele foarte bune obținute, consecvent, la examenele de bacalaureat și admitere în instituțiile superioare și postliceale de învățământ militar. De fapt, instituția noastră este percepută, de către familii și elevi, ca o cale sigură pentru creșterea șanselor de reușită la examenele de admitere în învățământul superior, procentul fiind de peste 10 ori mai mare la absolvenții colegiului militar față de cei civili.

Toate acestea au determinat creșterea notorietății la nivel național a Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul”, numai în acest an școlar fiind evidențiat pozitiv de peste 200 de ori în mass-media locală, zonală și națională.

Cele de mai sus au influențat creșterea an de an a concurenței la admitere și a calității elevilor admiși în colegiu, dar personalul Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul” este conștient că avem rezerve mari pentru ca atractivitatea instituției noastre să crească și este decis să acționeze în acest sens.

**Comandantul Colegiului Militar
Liceal „Mihai Viteazul”
Colonel Voicu Cioară**

MISIUNEA COLEGIULUI ÎN CONTEXT EUROPEAN

Scoala este chemată la începutul secolului al XXI-lea să răspundă în mod specific provocărilor care se ridică zi de zi în fața cunoașterii și acțiunii umane.

În acest context, misiunea colegiului militar este de a contribui în mod fundamental la formarea tinerilor pentru cariera militară, la integrarea deplină a țării noastre în Uniunea Europeană și NATO. Această misiune este, deopotrivă, una științifică, formativă și culturală. Ea trebuie realizată printr-o deschidere către tot ceea ce este nou în plan științific și cultural, prin atragerea tinerilor către modele performante, prin formarea și stimularea gândirii critice și prin promovarea unui stil de muncă intelectual independent și creativ.

Prin conținut, strategii și tehnici moderne de instruire, potrivit principiilor coerenței, continuității instruirii educației, ne propunem să asigurăm un climat stimulat de instruire performantă în condiții de egalitate a șanselor de reușită pentru toți elevii, printr-o acțiune educativă continuă și diferențiată.

Integrarea în Uniunea Europeană constituie o provocare nu numai pentru societatea românească în ansamblu, ci și pentru învățământul românesc. Colegiul nostru este chemat să răspundă cerințelor acestui proces, nu doar în dimensiunea educațională, ci și în cea a dezvoltării cunoașterii și culturii, potrivit noilor standarde militare de compatibilitate, performanță și competitivitate, la nivel european și mondial.

Pregătirea noilor generații de profesioniști în toate domeniile se desfășoară astăzi în forme și modalități din ce în ce în mai variate și mai dinamice. Colegiul nostru trebuie să-și extindă și să-și diversifice oferta educațională, să perfecționeze structura acesteia potrivit cererii existente prin adaptabilitate și anticiparea evoluțiilor din mediul educațional și militar.

Realizarea misiunii colegiului nostru, precum și contextul strategic în care ne desfășurăm activitatea, presupune un management eficient, fundamentat pe strate-

gia elaborată și orientat în conformitate cu politice educaționale asumate la nivel național și european.

Obiectivul general al învățământului militar vizează formarea și specializarea succesivă a resurselor umane, iar obiec-

tivul principal pe care ni-l propunem pentru realizarea unui management eficient este optimizarea procesului instructiv-educativ.

În acest sens, colegiul nostru beneficiază de un personal didactic specializat, permanent deschis inovațiilor, majoritatea titulari, dar și de instructori militari bine pregătiți. Competența și munca acestora s-a reflectat, an de an, în rezultatele obținute de elevii noștri la olimpiadele și concursurile școlare, la examenele de bacalaureat și de admitere în învățământul militar superior.

Performanțele pot fi atinse în continuare numai prin implicarea permanentă a elevilor, cadrelor didactice și militare promovând spiritul muncii în echipă, dăruirea și responsabilitatea în orice acțiune, răspunzând afirmativ la solicitările momentului.

*Director adjunct
al Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul”
Profesor Delia STĂNILĂ*

ORDINEA ȘI DISCIPLINA MILITARĂ, CONDITII ALE SUCCESULUI ÎN ARMATĂ

Moto: „Armata disciplinată și bine instruită a alcătuit una din cheile de bază.”

Horățiu Crișan

Ordinea și disciplina reprezintă idealuri și, în același timp, mărturii ale existenței societății umane de-a lungul devenirii sale și, implicit, ale armatei.

Pornind de la conținutul celor două concepte – disciplina – totalitatea regulilor de comportare obligatorie pentru toți membrii societății, – ordine – mod de succesiune în timp sau spațiu a unor lucruri, fapte, idei și continuând cu aspectele care atestă, în fiecare perioadă, existența unei nații, realizăm că a existat o preocupare constantă din partea autorităților pentru implementarea acestora, condiționând astfel funcționarea normală a societății.

În acest sens, diriguitorii vremurilor respective, în fiecare moment al dezvoltării societății, au reglementat din punct de vedere juridic și administrativ raporturile dintre individ și grup, dintre cetățeni și instituții, impunând o anumită ordine și disciplină.

În armată, aceste două concepte au beneficiat de o și mai mare atenție. Astfel, practica raporturilor indivizi-grup ne convinge despre acest lucru, în nenumărate rânduri aceste două concepte bine implementate contribuind activ la obținerea victoriei, compensând în unele situații calitatea și cantitatea armamentului și tehnicii de luptă și chiar diferențele numerice dintre luptători.

Ordinea desăvârșită și disciplina fermă au stat la baza structurilor militare, încă de la apariția lor, din antichitate. Astfel, afirmația lui Euripioes, precum că „într-o oștire fără număr, o mulțime nedisciplinată și o flotă anarhică sunt mai rele decât focul”, susține vechimea conceptelor, reliefând că importanța acestora a fost înțeleasă încă de atunci, iar Napoleon afirma că „nu cu un număr mare de trupe, ci cu trupe bine instruite și cu o disciplină fermă poți obține victoria.”

De-a lungul vremurilor, militarii au constatat că instituția din care fac parte nu poate funcționa în afara unor reglementări foarte precise, motiv pentru care abundența de reglementări, instrucțiuni, ordine și precizări a fost puncte în mișcarea dinspre eșaloanele de comandă către cele subordonate.

Armata, instituție importantă a societății românești, funcționează la parametri înalți și datorită spiritului de ordine și disciplină instaurat în structurile sale.

Astăzi, problematica disciplinei militare continuă să constituie unul din obiectivele esențiale ale instituției militare.

În planul gândirii și practicii românești disciplina a fost, alături de educație, unul din obiectivele prioritare și permanente.

Disciplina presupune, în principiu, trei componente definitorii:

- existența regulilor de comportare
- respectarea acestor reguli
- supunerea întocmai față de autoritatea investită cu conducerea instituției

Prin însumarea comportamentelor definitorii se obține spiritul de disciplină. Această disciplină este determinată de procesul de educație la care participă membrii grupului (instituției). Procesul de educație formează și dezvoltă însușirile intelectuale, morale și fizice ale militarului. Așadar, putem să afirmăm că cei educați sunt disciplinați. Omul este obligat să învețe regulile instituite în unitate sau societate, este învățat și obligat să se supună și, la rândul său, să supună.

La sosirea în colegiul militar, tinerii dețin comportamente și manifestări ale educației primite în familie și ale disciplinei societății din care fac parte. Acestea două

reprezintă premisele disciplinei militare și pe și-o însușesc în continuare.

Disciplina militară este percepută ca respectare strictă și necondiționată de către militarii de toate gradele a ordinii și regulilor stabilite prin legi și regulamente militare. Ea este cel mai important factor al capacității de luptă a unei armate și definește subordonarea, asigură autoritatea și are caracter obligatoriu pentru toți militarii, fără deosebire de grad și funcție.

Disciplina militară prin comparație cu celelalte tipuri de disciplină este mai riguroasă, mai precisă, ca formă de organizare specifică activităților întreprinse de militari.

Astfel, promptitudinea în execuție, calitatea ireproșabilă a îndeplinirii ordinelor comandanților constituie condiție de

bază a asigurării funcționalității în fiecare subunitate.

Disciplina militară este, așa cum arătam anterior, un pilon al educației. Cultura oricărui militar asigură substanța și calitatea disciplinei, după cum actele de indisciplină, abuzurile sunt și o exteriorizare a lipsei de cultură, o dovadă a superficialității cu care a fost tratat procesul de adaptare a cunoștințelor la cerințele specifice armatei.

*Locțiitorul comandantului
Colegiului Militar Liceal
„Mihai Viteazul”
Locotenent-colonel
Marcel DOMȘA*

ROLUL LECTORATELOR CU PĂRINȚII

Argument

- Singura cale de a forma copii buni este să devenim mai întâi părinți buni;
- Să creștem copii buni e simplu – dar nu e ușor;
- O echipă părintească puternică și unită are cele mai mari șanse să-și influențeze copiii în bine;
- Și regulile sunt importante, însă exemplul este marele eveniment;
- Atunci când avem de-a face cu copiii noștri, trebuie să nu uităm că sunt copii;
- Iubirea adevărată presupune ceea ce e mai bine pentru copii și nu neapărat pentru dumneavoastră.

Domeniul „Consiliere și orientare”, prin natura sa, impune interesul major pentru dezvoltarea dimensiunilor atitudinale și valorice ale personalității, în context educativ – fundament al caracterului viitorului adult.

Ce este educația? Cui îi revine sarcina de a educa? Familiei, școlii, societății îi revine acest rol?

Educația este o activitate conștientă, planificată, pe care o desfășoară societatea spre a forma omul pentru viața socială. Direcția în care se dezvoltă copiii, profilul personalității lor, depind de educația pe care o vor primi în cadrul parteneriatului școală-familie.

Activitatea de consiliere și orientare a elevilor din colegiul militar presupune nu numai îndeplinirea obiectivelor prevăzute în programa școlară, ci și o muncă permanentă, desfășurată pe parcursul întregii perioade de școlarizare.

La această acțiune complexă concură mai mulți factori educaționali, diriginți, psiholog școlar, comandanți de com-

panie, fără a neglija însă rolul familiei.

Familia și școala reprezintă pilonii educației care dirijează acțiunile spre un scop comun.

Specificul colegiului impune pe lângă consilierea elevilor și activități de consiliere a părinților, prin organizarea periodică a lectoratelor cu părinții, care au o tematică variată.

Temele discutate au fost foarte utile părinților deoarece au abordat domenii diferite.

- „Cunoașterea specificului activității instructiv-educative și rolul familiei”
- „Particularitățile vârstei preadolescenței și adolescenței”
- „Factori externi care influențează adaptarea și motivarea școlară”
- „Factori intelectuali, motivaționali, afectivi, caracteriali și rolul lor în motivarea pentru performanțele școlare”
- „Stilul meu, ce fel de părinte sunt?”
- Rolul familiei în pregătirea psihică și susținerea morală a elevilor candidați la examenul de bacalaureat, admitere”

În CD-ul anexat, am prezentat materialul „Stilul meu – ce fel de părinte sunt”. Sunt clasificate următoarele tipologii – părintele protector, exigent, interactiv, directiv, fiind prezentate caracteristici, riscuri și sfaturi pentru fiecare.

**Responsabil Aria curriculară
„Consiliere și orientare”
Profesor Adela TUDOR**

PREZENȚE ÎN AFARA ORELOR DE CLASĂ

Paleta activităților cultural-educative și sportive care s-au desfășurat în acest an, în colegiul nostru, este extrem de bogată și de variată. Pe lângă concursurile școlare, elevii militari au asigurat o participare amplă și fructuoasă și la alte tipuri de concursuri, cum ar fi cele pe specialități, interdisciplinare chiar, de cultură generală, artistice, de creație, precum și la un număr important de spectacole și alte activități artistice și sportive.

Cum spațiul nu ne permite să le așternem pe toate pe hârtie, ne vom opri doar asupra celor mai importante care s-au bucurat de un real succes.

Astfel, în luna octombrie 2006, la Cercul militar Cluj-Napoca s-a desfășurat concursul interjudețean „Armata României și mareșalii ei” organizat de Asociația cultural-patriotică „Mareșalii României”, concurs la care, eleva Ioana Bociță din clasa a XII-a C, îndrumată de domnișoara profesoară Iulia Vințan, a susținut o lucrare premiată cu locul I. Tot în luna octombrie, mai exact în data de 25, cu ocazia festivităților menite să celebreze Ziua Forțelor Armatei Române, formațiile artistice ale colegiului au susținut un spectacol omagial, deosebit de apreciat la București, în Aula Statului Major al Forțelor Terestre, la

invitația acestui înalt for militar.

În preajma zilei de 1 noiembrie, Ziua colegiului, când s-au aniversat 87 de ani la înființare și 31 de ani de existență la Alba-Iulia, s-au organizat o serie de activități omagiale dintre care enumerăm sesiunile de comunicări științifice ale elevilor, organizate pe două secțiuni, științe exacte și științe umaniste, ocazie cu care s-au evidențiat un număr important de elevi, și sesiunea de referate și comunicări științifice ale

profesorilor.

La concursul județean „Ocrotiți de Eminescu” organizat la Blaj, în data de 20 ianuarie 2007, de Fundația „Astra”, despărțământul Blaj, elevele Ana Maria Pușcașu din clasa a XII-a C și Camelia Vieru din clasa a X-a B au obținut premiul II, elevul Ovidiu Rus din clasa a XII-a C mențione iar Adriana Milășan din clasa a IX-a C a obținut premiul de onoare al Bibliotecii „Lucian Blaga”, tinerii fiind îndrumați de doamnele profesoare Cosmina Mircea și Simona Simu.

Tot în luna ianuarie s-au desfășurat, la Câmpulung Moldovenesc, Atelierele de creație literar-artistice ale elevilor din colegiile militare, activitate la care prestația elevilor albaulieni a fost de asemenea foarte apreciată.

În primele zile ale lunii martie s-a desfășurat concursul de eseuri „La mulți ani cu dragoste” organizat de ISJ Alba, și la care lucrările elevilor Paul Isailă din clasa a X-a A și Ana-Maria Pușcașu s-au făcut remarcate, obținând locul I și respectiv III, ambii sub îndrumarea profesoarei Simona Simu.

Tot la începutul lunii martie formațiile artistice ale colegiului au fost din nou invitate la București, în aceeași Aulă a Statului Major al Forțelor Terestre, unde au susținut

un spectacol variat și de înaltă ținută artistică, având o prestație îndelung aplaudată de spectatori.

O săptămână mai târziu, s-a desfășurat concursul de matematică al revistei Arhimede, etapa județeană, la care elevii militari au obținut două premii I, respectiv Bogdan Hașegan îndrumat de profesorul Romulus Borțoș, Teodora Pascu, din clasa a XII-a C – profesor Delia Stănilă – și o mențiune, Mădălina Stanca, clasa a IX-a D – profesor Dorina Trifon. De asemenea, profesorii acestei din urmă catedre s-au implicat în 2 proiecte europene desfășurate pe Internet Cyberfax „L'Europe et nous” et Fax „Le développement durable”, proiecte la care elevii noștri au participat cu eseuri și afișe. La concursul de eseuri „Limbile Europei, bogăția Europei” organizat de I.S.J. Alba, elevele Ana Maria Susan, clasa a XII-a D și Geanina Marinceș au obținut premiul I, respectiv II, îndrumate fiind de profesoara Mărioara Popa. Catedra de limbi străine s-a implicat în organizarea concursului dedicat Zilei Europene a limbilor străine și a Cangurului lingvist, iar catedra limba franceză a organizat manifestările închinat Zilei Internaționale a Francofoniei: expoziție de afișe, concurs, spectacol și concursul de creație și interpretare a unui cântec în limba franceză „Belgique Romane”.

Tot în luna martie s-a desfășurat concursul Lucian Blaga „Laudă semințelor celor față și în veci tuturor” organizat de Casa Corpului Didactic Alba și unde eleva Nicoleta Toader, din clasa a XII-a A a obținut un premiu I la secțiunea

creație, îndrumată fiind de profesoara Cosmina Mircea, Ana-Maria Pușcașu din clasa a XII-a C a obținut un premiu II la secțiunea creație literară și o mențiune la secțiunea eseu, sub îndrumarea profesoarei Simona Simu.

În colegiul nostru s-au desfășurat și alte concursuri și activități culturale importante, cum ar fi concursul interdisciplinar „Mathématiques sans frontières”, concursul de creație artistică „Simboluri Olimpice”, concursul „Tradiție și cultură românească”, concursul „Europa în școală” faza pe municipiu, concursul de cultură generală „Premiul Unirii”, proiectul inițiat de I.S.J. „Ziua Cărții”, concursul „Nu violența ne face mai puternici”, concursul de cultură generală „Participarea românească la Jocurile Olimpice” – etapa județeană – unde echipajul militar a obținut locul I prin elevii Alexandru Făgădău, clasa a X-a A, Romina Mârza clasa a X-a A, Cristian Sîntean clasa a X-a D, concursul de majorete, Concursul Alianțe 2007 etc.

Mai există o serie de concursuri nefinalizate încă, cum ar fi cel de creație plastică „Cultura românească în context european”, iar agenda de desfășurare a altor concursuri este în derulare. Dar făcând o simplă trecere în revistă a celor mai importante activități, concursuri, spectacole, ne putem face o idee despre bogăția agendei culturale și artistice a colegiului militar și despre participarea numeroasă, dar și la standarde înalte a elevilor noștri.

***Consilier pentru proiecte educative
Profesor Carmen Cecilia ROMAN***

COLEGIUL MILITAR LICEAL „MIHAI VITEAZUL” - ȘCOALĂ EUROPEANĂ

Colegiul militar albaiulian a desfășurat activități de colaborare și integrare europeană încă din anul 2001, când a fost colaborator în două proiecte: LANDSCAPE și EUROBANCABORSA, iar în anul școlar 2005-2006 am fost parteneri alături de școli din Turcia, Germania și Italia în proiectul KING'S ROAD.

EUROBANCABORSA – proiect educațional COMENIUS I.C., având ca grup țintă elevi din școli vocaționale, s-a desfășurat pe o perioadă de 3 ani (2002-2005) și a avut ca obiective:

- promovarea unor activități de învățare menite să introducă concepte complexe și să crească capacitatea elevilor de a reflecta asupra lumii și problemelor economice și politice care o guvernează;
- adâncirea înțelegerii unor evenimente economice complexe cum ar fi globalizarea, rolul burselor, impactul lor economic;
- schimb de informații și experiență între școli, profesori, elevi;

- îmbogățirea cunoștințelor de limbă străină, a deprinderilor practice, utilizarea Internetului;
- promovarea participării active a elevilor indiferent de sex, mediu economic și social.

Pentru atingerea acestor obiective au fost organizate o serie de activități cum ar fi:

- întâlniri de proiect în Italia, Germania, România la care au participat profesori și elevi;
- vizite la bursa de mărfuri Sibiu;
- coordonarea echipelor de elevi în jocul pe Internet, „Planspiel Boerse”;
- realizarea colaborării cu specialiști în domeniu de la Universitatea „Aisteda”;
- traduceri ale articolelor pentru broșura „Bursa”;
- participarea elevilor la „Cursul de bursă”;
- integrarea cunoștințelor și deprinderilor dobândite în curriculumul școlii și în activități de la clasă;
- activități de îndrumare a elevilor în cadrul cercului de economie;

Ca produse finale au fost realizate: Website-ul proiectului: www.eurobancaborsa.home.ro, Jocul pe Internet, „Planspiel Boerse”, finalizat cu o broșură în care sunt prezentate echipele câștigătoare, pliante și postere care descriu activități de teren desfășurate și activități în cadrul instituțiilor asociate, dicționarul de termeni de specialitate „Eurobancaborsa”, unde traducerea a fost realizată de către elevi în limbile engleză, germană, italiană.

Proiectul LANDSCAPE este un proiect educațional de cooperare internațională, SOCRATES - COMENIUS având ca grup țintă elevi din școli vocaționale și s-a derulat pe o perioadă de 11 luni, având ca obiective:

- dezvoltarea unei rețele de elevi, profesori și specialiști care lucrează împreună pentru a studia și înțelege problemele de mediu la nivel local, european și global;
- promovarea participării active a elevilor indiferent de sex, mediu economic și social, precum și a celor cu dizabilități;
- îmbogățirea cunoștințelor cu privire la diferite culturi europene, combaterea unor atitudini rasiste și xenofobe;
- îmbogățirea cunoștințelor de limbă străină, a deprinderilor practice, de laborator și a celor de ICT.

Pentru atingerea acestor obiective au fost organizate o serie de activități:

- observarea, monitorizarea și măsurarea de parametri fizico-chimici în diferite areale geografice (orașul Alba-Iulia, împrejurimi, râurile Ampoi și Secaș, Râpa Roșie, etc);
- investigații științifice (cu caracter teoretic și aplicativ) atât în laboratoarele școlii cât și în cele specializate ale Inspectoratului pentru Protecția Mediului Alba și ale fundației „Aqua Fil”, având ca scop detectarea de poluanți în apă, sol și aer;

- desfășurarea unui program de reciclare a deșeurilor (obținerea de diferiți coloranți naturali din foi de ceapă de la cantina școlii);
- abordarea problemelor ecologice dintr-o perspectivă culturală (filosofică, teologică, istorică, geografică);
- integrarea cunoștințelor și deprinderilor dobândite în curriculum-ul școlii și în activitățile de la clasă;
- integrarea elevilor cu dizabilități de la Școala Specială din Alba-Iulia în activități și produse de proiect;
- ședințe de lucru cu specialiști ai Muzeului Național al Unirii și ai Facultății de Teologie Ortodoxă din Alba-Iulia;
- activități de îndrumare a elevilor în cadrul cercurilor pe obiecte, pe teme legate de proiect ;

Ca produse finale au fost realizate:

- Website-ul proiectului www.landscapes77.home.ro care conține descrierea școlilor partener, imagini ale elevilor participanți, rapoarte de activitate ale mobilităților, fișe de lucru ale activităților de teren și ale măsurătorilor efectuate, articole scanate reflectând diseminarea rezultatelor proiectului și secțiunea de evaluare, realizată în cadrul ultimei întâlniri din proiect.
- ”Alba-Iulia, an European Town” – Ancient Age + CD-ROM descrie unele aspecte istorice din perioada dacă și romană cu privire la construcțiile și modul de viață al populației pe aceste teritorii (colaborare cu Muzeul Național al Unirii din Alba-Iulia);
- ”Ecology between Divine and Demonic” – pune accentul pe modul de prezentare a problemelor ecologice contemporane dintr-o perspectivă teologică și filozofică (colaborare cu Facultatea de Teologie Ortodoxă Alba-Iulia);
- ”Can You Guess?” - broșură realizată cu și pentru elevii cu dizabilități, conținând o descriere a fiecărei școli participante în proiect și a unei zone de mediu reprezentative din fiecare țară, cu teste în limba engleză și în toate limbile naționale ale școlilor participante.

- Pliantul în limba engleză al proiectului și pliantul pentru descrierea activității de reciclare a frunzelor de ceapă;

- Posterul „Assesing Water Quality” (colaborare cu fundația Aqua Fil – Alba-Iulia, specializată în educația pentru mediu);

- CD-ROM-ul „Attention Army, Girls are Coming”, cu aspecte ale activității școlare și extrașcolare a elevilor militare;

- Albumul de fotografii cu imagini din toate activitățile de proiect; acestea au fost folosite în realizarea produselor de proiect (website, CD-ROM-uri, pliante, broșuri, poster).

- Expoziția „Ecosystem Photo Gallery” conținând seturi de câte 20 de fotografii cu cele mai reprezentative areale din țara fiecărei școli participante.

- Articole realizate de elevi pe teme de proiect și publicate în revistele școlii; unele au fost prezentate la Sesiunea de Comunicări a elevilor din octombrie 2002, cu ocazia Zilelor colegiului.

Elevii au desfășurat activități la sediul fundației Aqua Fil, specializată în educația pentru mediu, finanțată printr-un proiect cu alte organizații similare din Franța, Luxemburg și Bulgaria din fonduri Phare, unde, sub îndrumare de specialitate, au fost organizate seminariile pe teme de mediu, cu instituții similare din țară și a fost donată colegiului o trusă portabilă de teren în valoare de 150 euro;

Diseminarea informației cu privire la proiect în școlile învecinate s-a realizat prin organizarea unei sesiuni de comunicări științifice ”Zilele Educației Albei” (09.05.2003) comunicarea „Contribuția Proiectelor Socrates-Comenius la educația interculturală”; seminar pe teme de mediu organizat de fundația Aqua Fil cu toți profesorii care desfășoară activități pe teme ecologice și mediu, la nivel de liceu și gimnaziu; realizarea de postere și pliante, ca materiale de proiect, distribuite școlilor partener; prin contacte ale profesorilor și elevilor din colegiu cu cei ai altor școli.

„Drumul Regilor” trece prin colegiul militar

În 2005, la Manisa în Turcia, am pus bazele unui nou proiect. Pentru noi era un nou contract în deja cunoscuta tradiție a proiectelor Comenius. Turcia, Germania, Sicilia, Sardinia, Calabria și România au hotărât să reconstituie

împreună anticul drum comercial ce pornea de la marea Egee prin Transilvania, spre Europa de Vest. Proiectul s-a numit „Drumul regilor”.

Moșteniri culturale, identități regionale, folclor și tradiții, sisteme educative, muzică, religie, mediu înconjurător și ecologie sunt doar câteva dintre ariile tematice investigate în proiect.

Prin comunicarea permanentă via e-mail și prin întâlnirile de proiect am încercat să ne cunoaștem și să acceptăm diferențele culturale, să dezvoltăm sentimente antirasiale și antixenofobe, și, de asemenea, să identificăm elemente comune în programa de învățământ.

Un număr de 65 de elevi și 11 profesori s-au implicat direct în organizarea atelierelor de lucru, în activitățile de documentare, în design-ul și realizarea monografiei ținutului transilvănean, din perioada 1600, perioadă marcată puternic de personalitatea marelui făuritor de țară, Mihai Viteazul, patronul colegiului nostru.

Spectacole artistice, întreceri sportive, expoziții de fotografii și obiecte artizanale realizate de elevi, vizite de documentare în multe locuri păstrătoare de cultură și istorie din Transilvania au adus împreună elevi și profesori, români și străini pe același drum străbătut de strămoși în urmă cu mii de ani.

În entuziasmul comun de a comunica, limba engleză rezolva doar situațiile dificile pentru că fiecare dorea să învețe cuvinte noi din limba partenerilor. Turcii vorbeau limba română, românii-italiana și germana. Pe lângă bucuria momentului, te impresiona respectul față de partener, față de mai mult sau mai puțin ciudatele obiceiuri de vestimentație și gastronomie, de a cânta sau dansa.

În mod deosebit s-a implicat Arhiepiscopia Alba-Iulia. A fost un moment unic din care au câștigat elevii informații, experiențe de viață, prietenii, și mai important – lucrul în echipă pentru a avea succes. Am înțeles că deși, nou-veniți în Europa, românii sunt nu numai competitivi, dar și deosebit de valoroși.

Colegiul Militar Liceal Mihai Viteazul din Alba-Iulia a devenit o școală a prieteniei, a toleranței față de diversitatea de origine și cultură. Acolo unde oameni din toate colțurile țării reușesc să construiască o unitate de gândire și voința de a reuși, oricât de greu ar fi drumul, acolo, parteneriatele se vor construi mai ușor, iar barierele de limbă și tradiții se topesc.

Nu este de mirare că Secretarul de Stat pentru învățământ preuniversitar, doamna Paloma Petrescu și

Șeful Delegației Comisiei Europene în România, domnul Jonathan Scheele, au conferit Colegiului Militar Liceal Mihai Viteazul din Alba-Iulia titlul de „Școala Europeană” pe data de 8 mai 2006, la sediul Ministerului Educației și Cercetării, iar la 23 martie 2007, Agenția pentru Strategii Guvernamentale, împreună cu M.E.C. au hotărât, ca o sală de clasă din Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” să primească denumirea “Robert Schuman”, fondator al U.E.

De această onoare se bucură în prezent clasa a XII-a D, profesor diriginte Borțoș Romulus, pentru rezultate deosebite la învățătură.

Au colaborat cu noi:

- Staatliche Fachoberschule und Berufshochschule Fürth, Germania;

- Istituto Tecnico Commerciale „San Calvino”

Trapani, Italia;

- Istituto Tecnico Commerciale Statale „A. Fossati”, La Spezia, Italia;

- Istituto Tecnico Industriale Statale „M. Giua”, Cagliari, Italia;

- Joniskio Zemes Ukio Mokykla, Joniskis, Lituania;

- Srednja Biotehniska Sola, Kranj, Slovenia.

Așteptăm cu nerăbdare un nou parteneriat de colaborare cu Turcia și Portugalia într-un proiect multilateral ce se vrea o incursiune în tainele fizicii, chimiei și bioritmului planetei Pământ. Zarurile au fost aruncate pe 30 martie 2007; rămâne să primim confirmarea Agenției Europene.

*Responsabil cu activitatea
de cooperare internațională și integrare europeană
Profesor Sebastian ONAC*

CLASA EUROPEANĂ „ROBERT SCHUMAN”

Anul 2007... un pas spre modernizare, spre o Europă ce ne deschide porțile cunoașterii, un an de o importanță majoră pentru noi, cei de anul IV.

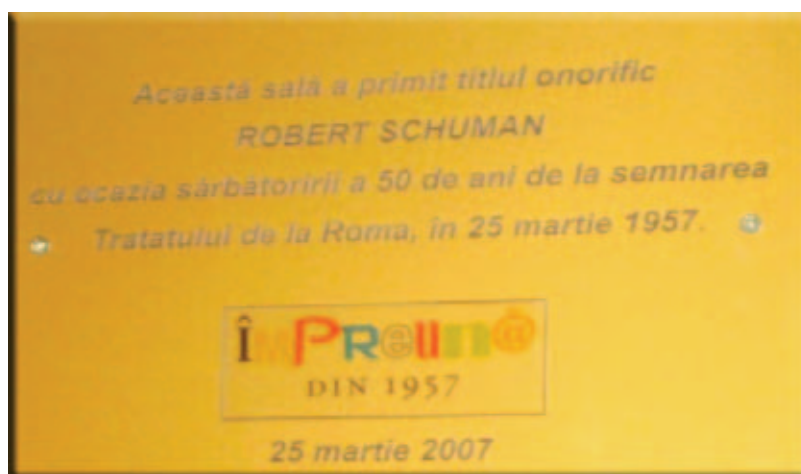
Povestea clasei a XII-a D a început acum patru ani, o clasă considerată stângace în anul I și... europeană în anul IV. Mă simt răspunzătoare să amintesc în câteva cuvinte ideea că au trecut patru ani de zile atât de repede, lăsându-ne în gând un regret și o promisiune de neuitare.

Amintirile ce ne vor lega de acești frumoși ani de liceu vor include și titlul onorific primit de clasa noastră. La încheierea semestrului I, din anul școlar 2006-2007, s-a realizat un clasament pe clase în funcție de rezultatele obținute la învățătură și în activitățile extracurriculare – clasa mea, XII D s-a clasat în fruntea clasamentului cu media 8,72.

O mulțime de laude și aprecieri s-au îndreptat înspre noi, însă recompensa cea mai mare a fost declararea clasei noastre a 50-a clasă europeană, primind numele unuia din „părinții fondatori” ai U.E. – „Robert Schuman”.

Singurele cuvinte pe care le aveam atunci în minte se reduceau la mândria de a face parte din clasa a XII-a D. Suntem bucușori să demonstrăm celor care au avut încredere în noi, că suntem capabili de performanțe. Astfel, zborul nostru spre culmi înalte e propulsat de onoarea de a fi membrii unei clase europene, fapt ce întregeste aspirațiile noastre.

Încântarea a venit și din alte motive: dotarea sălii de clasă cu

cele mai noi mijloace de învățământ, asigurându-se cel mai modern ambient. Toate acestea sunt un real start spre o competiție, noi am fost determinați să muncim mai mult și să ne încurajăm colegii din celelalte clase să învețe pentru a putea dobândi privilegiul de a studia în această clasă.

Sper, totuși, că modernizarea sălilor de clasă să nu se oprească aici, pentru că e un imbold destul de puternic pentru colegii mai mici, dornici și ei să se afirme.

Povestea noastră nu-și are finalul aici, va continua în alte instituții militare, dar toți vom purta în gând onoarea de a fi membri ai unei clase europene.

Elev sergent Iulia MURSA

RENUMELE INSTITUȚIEI DINCOLO DE ȚARĂ

Douăzeci și patru de studenți ai Academiei Tehnice Militare București au participat la un stagiu de pregătire militară în cadrul Școlii Speciale Militare din Coetquidan-Saint-Cyr, în Franța. Opt dintre ei sunt absolvenți ai Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul” și ne-au trimis un CD cu fotografii și câteva impresii despre ceea ce au avut ocazia să vadă și să trăiască acolo. Experiența lor constituie pentru colegii lor, actualii elevi ai instituției noastre, o extraordinară motivație pentru cariera militară. În colegiul nostru, orientarea școlară și

profesională a fost și este unul din obiectivele principale, iar astfel de experiențe și rezultate vin să completeze și, în același timp, să dovedească reușita și împlinirea profesională a celor care, ieri, erau elevii colegiului militar albaiulian.

Studenții români au constatat că, la Saint-Cyr nu există standarde duble, de la fiecare cadet se așteaptă responsabilitate și implicare în egală măsură, indiferent de sex. În această prestigioasă instituție există o foarte bună organizare în detrimentul unei atmosfere mai calde și se pune

accent mai puțin pe latura personală a milităriei. Mentalitatea franceză este diferită și în ceea ce privește camaraderia, rezistența fiecăruia fiind împinsă până la maxim.

Alături de studenții francezi, absolvenții noștri au demonstrat, la Saint-Cyr, că pot face față la marșuri de 8 km, la vâslit pe ocean sau la antrenamente de tip comando. Alți colegi de-ai lor și foști elevi de-ai noștri, buni matematicieni, Angela Digulescu și Claudiu Iuhas, au participat la Olimpiada Internațională de Matematică pentru studenții aflați în țările din sud-estul Europei. Organizată sub patronajul Ministerului Educației și Culturii din Cipru, de Societatea de Matematică, universitatea din Cipru, olimpiada a reunit participanți din Albania, Bulgaria, Cipru, Grecia, Israel, România și Rusia. Cei doi studenți români au obținut medalii de bronz. Pentru a participa la olimpiadă,

studenții militari au dat un test de matematică și unul de limba engleză, aceasta fiind limba de desfășurare a competiției.

Pentru actualii elevi, reușita și experiența lor constituie un motiv în plus să învețe mai mult având în vedere toate oportunitățile deschise pe plan intern și extern, privind formarea în carieră.

Referent relații publice
Daniela FILIMON

TENDINȚE ÎN ACTIVITATEA DE PREDARE-ÎNVĂȚARE

Un profesor eficient trebuie nu numai să cunoască în profunzime conținutul, să elaboreze obiective operaționale, să utilizeze metode, procedee și mijloace, să evalueze elevii, și, mai ales, să integreze toate aceste elemente în activitatea ce se desfășoară la clasă. Analog noțiunii fizice de câmp (magnetic, electric, dinamic etc.) s-ar putea considera că toate aceste elemente constituie un câmp didactic în care interacțiunile se organizează după anumite reguli. În măsura în care corectarea pedagogică și psihologică sporește și aprofundează cunoașterea proceselor de învățare și predare, regulile de proiectare și planificare, organizare și desfășurare a instruirii și educării devin mai clare.

Predarea și învățarea vizează procesele cognitive ale elevilor, prin aceea că strategiile de instruire propuse se concentrează pe a-i învăța pe elevi cum să învețe, cum să prelucreze informațiile și cum să gândească independent și eficient. Instruirea cognitivă are deci, ca obiective primare "a înțelege și a învăța cum să înveți". Ea include instrucțiuni asupra diferitelor dimensiuni ale gândirii, cum ar fi înțelegerea, compoziția, rezolvarea de probleme, luarea de decizii, gândirea critică și creativă și metacogniția.

Conceptul de predare strategică atrage atenția asupra rolului de strateg al profesorului, cel care ia decizii asupra a "ce", "cum" și "când" se predă și se învață. "CE" se referă la a lua decizii asupra conținutului instruirii: cunoștințe, deprinderi, strategii. "CUM" se referă la luarea unor decizii asupra procedeelelor necesare implementării unei capacități sau strategii și asupra predării acelor proceduri elevilor. "CÂND" se referă la luarea deciziilor asupra condițiilor potrivite pentru aplicarea unei strategii sau capacități date elevilor și asupra predării unor asemenea informații elevilor.

Astfel, luarea deciziilor asupra conținutului și a strategiilor de instruire cele mai potrivite, constituie inima predării strategice. Conceptul de predare strategică se conturează în principal pe rolul profesorului ca MODEL și ca MEDIATOR, deși nu exclude rolul său de manager și conducător al

procesului de instruire.

Ca MODEL, profesorul strateg demonstrează cum să gândești într-o anumită sarcină, cum să aplici strategiile și "ce să faci când nu mai știi ce să faci".

Ca MEDIATOR, el se interpune între elevi și mediul de învățare pentru a-i ajuta pe elevi să învețe și să se dezvolte, anticipează problemele care pot să apară în procesul învățării și propune soluții de depășire a acestora, îndruma elevii de la începuturile învățării până la învățarea independentă.

Aspecte caracteristice predării strategice:

- se poate aplica la toate disciplinele și pentru toți elevii;
- acordă atenție atât conținutului cât și strategiilor predării;
- se concentrează pe modele organizaționale și schițe grafice;
- definește strategii instrucționale în mod explicit;
- conceptualizează învățarea și instruirea ca procese fizice de gândire recursivă.

Avantajele predării și învățării strategice sunt diverse. Iată câteva:

- asigură un limbaj și un cadru conceptual comun pentru profesorii și inspectorii de toate specialitățile ceea ce încurajează comunicarea, colaborarea și coordonarea în planificarea curriculumului (programei) și instruirii din diferite domenii. De asemenea, facilitează coordonarea activităților de dezvoltare a gândirii și de evaluare între toate disciplinele, precum și transferul unor deprinderi de la o disciplină la alta. Pe măsură ce comunicarea și colaborarea sporesc, profesorii nu se mai simt izolați unii de alții și nici de procesul de luare a deciziilor.
- înzestrează profesorii și elevii cu un repertoriu de strategii de predare-învățare cu aplicare imediată, dar și cu timp mai îndelungat de utilizare, folosind materialele de instruire existente;
- integrează deprinderile de citire, scriere și procesele de gândire în interiorul diferitelor conținuturi și discipline;

- se poate folosi pentru toți elevii, atât cei buni cât și cei slabi putând beneficia de aceleași strategii de instruire.

De obicei, reformele au neglijat elevii dezavantajați din punct de vedere educațional, fie pentru că nevoile lor speciale sunt ignorate în procesul planificării și proiectării, fie pentru că nu se știe bine cum să se acționeze în cazul lor. Practica demonstrează că acești elevi sunt lăsați, în general, la voia întâmplării, instruirea cognitivă fiind rezervată elevilor buni. Predarea strategică facilitează învățarea atât pentru elevii buni cât și pentru cei slabi.

Viziunea oricărui profesor asupra educației trebuie să includă înțelegerea modului cum învață atât elevii cei mai buni, cât și cei mai slabi, iar această cunoaștere poate fi folosită pentru îmbunătățirea posibilităților de învățare, oferite tuturor elevilor.

Noua teorie a educației, învățarea este înțeleasă ca utilizare a cunoștințelor anterioare și a unor strategii specifice pentru înțelegerea ideilor dintr-un text ca întreg, ori a unor elemente ale unei probleme ca întreg. Nouă este și ideea că școlile trebuie să țină cont de faptul că performanțele elevilor slabi pot fi modificate prin asigurarea unor experiențe instrucționale adecvate (Fuerstein, 1980) și că îi putem învăța pe elevi să-și supravegheze, să-și controleze și să-și stăpânească propriile performanțe.

Capacitatea de a lega noile informații de cele anterioare poate fi influențată negativ de mai mulți factori. Încercăm aici prezentarea pe scurt a unora dintre acești factori:

- activarea cunoștințelor anterioare este îngreunată dacă noile informații sunt neclare, dezorganizate și, oarecum, lipsite de sens (Shimmerlik, 1978);

- perspectiva celui care învață influențează, învățarea.

- gradul de familiarizare cu domeniul de cunoaștere.

Lipsa de informații despre un subiect reduce în mod serios capacitatea unui elev de a recunoaște modelele, de a clasi- fica sau a căuta noi informații, ori de a genera analogii cu alte situații sau probleme (Resnick, 1984)

- succesul într-o situație de învățare nu depinde doar de existența unor cunoștințe anterioare, ci și de capacitatea de acces la aceste cunoștințe. În numeroase cazuri cunoștințele elevilor sunt inerte. Acestea sunt cunoștințe pe care elevii le au, dar nu pot avea acces la ele deoarece nu le-au legat între

ele prin diverse exerciții aplicative, sau le lipsesc strategiile de căutare și recuperare a acestora (Bransford, s.a. 1986). Elevii buni utilizează strategii de codificare, organizare și recuperare a informațiilor, astfel că ei acced ușor la cunoștințele anterioare.

Numeroase studii au arătat că elevii de diferite vârste și nivele tind să folosească informațiile structurale inerente unui text pentru a-și organiza învățarea și reținerea, dacă textul este bine organizat și semnalat (Smayer, 1984).

În mod asemănător, elevii par a-și reaminti mai bine modelele familiare cum ar fi povestirile și nu explicațiile sau expunerile, apoi modelele mai structurate, asemănările și deosebirile de exemplu, și nu modelele deschise, cum este descrierea (Schnotz, 1985).

În contrast, textele slab redactate constituie motivul principal al lipsei de înțelegere. Ele produc confuzie în mintea elevilor. Pe când elevii foarte buni par a fi în stare să impună ei înșiși o organizare și interpretare a acestor texte, elevii mai slabi nu pot face acest lucru. Performanțele lor pot fi îmbunătățite simțitor dacă sunt învățați să organizeze ei înșiși informațiile.

Spunem că învățarea este strategică atunci când cel care învață este conștient deși își controlează eforturile în utilizarea unor deprinderi și strategii particulare.

Conștientizarea nu se referă numai la cunoașterea unor strategii cognitive specifice, ci și la cunoașterea modului de utilizare a acestora și a momentului când să fie utilizate.

Controlul se referă, în parte, la capacitatea de a supraveghea și direcționa propria activitate în direcția reușitei, dar și la a ști când n-ai reușit, folosind verificări ale răspunsurilor și rezultatelor. Controlul asupra utilizării strategiilor se leagă și de creșterea motivației, administrarea timpului de învățare. Elevii buni execută sarcinile de învățare până la capăt, manifestând satisfacție și atribuind succesul propriilor eforturi. Astfel, ei învață cum să învețe în mod independent și eficient. Din contră, elevii cu rezultate slabe tind să atribuie unele reușite norocului, întâmplării sau altor factori pe care nu-i pot controla și, în consecință, ei nu se implică în planificare, supraveghere sau recapitulare.

Profesor Paraschiva IOSA

ÎNVĂȚAREA CENTRATĂ PE ELEV

Procesul de învățământ este un act de comunicare didactică ce presupune întâlnirea celor doi actori, educatorul și educatul, în care fiecare și-a asumat un rol pe care îl joacă. Predarea tradițională, în sensul în care profesorul ține o prelegere, face o demonstrație, iar rolul elevilor este acela de a urmări, nu produce învățare decât în foarte mică măsură.

Fără îndoială, este adevărat că acela care învață trebuie să-și construiască actul de cunoaștere prin intermediul propriei înțelegeri. Dar nu este mai puțin adevărat că această construcție personală este favorizată de interacțiunea cu alții care, la rândul lor, învață. Dacă elevii își construiesc cunoașterea proprie, ei nu o fac singuri. Să nu uităm că omul este fundamental social. Adevărata învățare este aceea care permite transferul achizițiilor în contexte noi. Este nu doar simplu activă sau individual activă, ci și interactivă.

Gruparea și sarcinile în care membrii grupului depind unul de celălalt pentru realizarea rezultatului urmărit arată că:

- elevii se implică mai mult în învățare decât în abordările frontale sau individuale;
- elevii odată implicați își manifestă dorința de a împărtăși celorlalți ceea ce experimentează, iar aceasta conduce la noi conexiuni în sprijinul înțelegerii;
- elevii acced la înțelegerea profundă atunci când au oportunități de a explica și chiar preda celorlalți colegi ceea ce au învățat.

Dacă până acum învățarea era centrată pe școală și pe reproducere, din ce în ce mai mulți profesori adoptă o nouă metodă de învățare, cea centrată pe elev.

Principiile care stau la baza învățării eficiente centrate pe elev sunt:

- Accentul activității de învățare trebuie să fie pe cel care învață și nu pe profesor;
- Recunoașterea faptului că procesul de predare, în sensul tradițional al cuvântului, nu este decât unul dintre instrumentele care pot fi utilizate pentru a-i ajuta pe elevi să învețe;
- Rolul profesorului este acela de a administra procesul de învățare al elevilor pe care îi are în grijă;

- Recunoașterea faptului că, în mare parte, procesul de învățare nu are loc în sala de clasă și nici când cadrul didactic este de față;

- Înțelegerea procesului de învățare nu trebuie să aparțină doar profesorului – ea trebuie împărtășită și elevilor;

- Profesorii trebuie să încurajeze și să faciliteze implicarea activă a elevilor în planificarea și administrarea propriului lor proces de învățare, prin proiectarea structurată a oportunităților de învățare atât în sala de clasă, cât și în afara ei;

- Luați individual, elevii pot învăța în mod eficient în moduri foarte diferite.

Cadrele didactice și elevii trebuie să fie conștienți de stilurile de învățare pe care le preferă și, în consecință, de modul cum învață cel mai bine. În materialele de instruire se prezintă un simplu chestionar care se poate folosi pentru elevi la identificarea stilurilor lor de învățare.

Învățarea trebuie să cuprindă activități de prelucrare a noii materii învățate, care trebuie legată de ceea ce elevul știe deja. Sarcinile trebuie să fie autentice, stabilite în context semnificativ și legate de viața reală. Ele nu trebuie să implice doar repetarea unor lucruri, deoarece acest lucru duce la învățarea “de suprafață” și nu la învățarea “de profunzime”.

Având în vedere faptul că învățarea elevilor va implica erori, sarcinile trebuie să le ofere ocazia de a se autoevalua, de a corecta, de a discuta cu colegii, de a primi reacția profesorului, precum și de a face alte verificări de “conformitate cu realitatea”.

Așadar, trecerea la o metodologie mai activă, centrată pe elev, implică elevul în procesul de învățare și îl învață aptitudinile învățării, precum și aptitudinile fundamentale ale muncii alături de alții și ale rezolvării de probleme. Metodele centrate pe elev implică individul în evaluarea eficacității procesului lui de învățare și în stabilirea obiectivelor pentru dezvoltarea viitoare. Aceste avantaje ale metodelor centrate pe elev ajută la pregătirea individului atât pentru o tranziție mai ușoară spre locul de muncă, cât și spre învățarea continuă.

Profesor Liviu NĂȚĂLUCĂ

PARTENERIATUL ȘCOALĂ-FAMILIE

Încă de la începutul secolului trecut, Kant - urmărind un proiect de emancipare a condiției umane - scria: „Părinții care au primit ei înșiși o educație sunt deja modele după care se îndreaptă copiii. Dar pentru a-i face pe aceștia mai buni, este necesar să facem din pedagogie un studiu; altfel nu este nimic de sperat de la dânsa, iar educația este încredințată unor oameni cu pregătire rea”.

Accelerarea transformărilor sociale, democratice, modificarea statutului copilului, dispersia familiei, încercarea de a restitui prestigiul educației familiale (pe care l-a avut până la introducerea învățământului obligatoriu), progresele sociologiei și psihologiei, precum și alte cauze au dus la înțelegerea faptului că orice sistem de educație rămâne neputincios dacă se izbește de indiferența sau de opoziția părinților. Școala capătă astfel o misiune suplimentară. „Deoarece axa directoare a civilizației occidentale este înaintarea persoanei spre mai multă libertate și fericire, înaintarea societăților spre mai multă înțelegere și justiție... și dată fiind demisia unui număr de părinți un număr crescând de copii vin din familii destrămate, iar o comunicare între părinți și copii nu se face întotdeauna foarte bine (părinți născuți într-o lume aproape imobilă încă au copii care sunt născuți într-o lume bulversată), pentru toate aceste motive școala are în sarcina o misiune suplimentară” (Domenach).

Au existat întotdeauna educatori excelenți și părinți iubitori, care nu și-au pus probabil atâtea probleme și totuși au reușit foarte bine; dar poate că acest lucru era mai ușor într-o lume foarte statornică, în care tradiția avea ultimul cuvânt. Modificarea pe care au suferit-o, în curs de o generație sau două, relațiile dintre părinți și copii, dintre adulți și tineri, apare mai vădită în considerația pentru copilul ce „are semnificația de

recunoaștere intimă și profundă a valorii persoanei copilului și de încredere în potențialul lui de dezvoltare” (Osterrieth). Sentimentul de siguranță - singurul care permite copilului să se emancipeze și să-si dobândească personalitatea - depinde de următoarele condiții (Osterrieth):

- Protecția împotriva loviturilor din afară;
- Satisfacerea trebuințelor elementare;
- Coerența și stabilitatea cadrului de dezvoltare;
- Sentimentul de a fi acceptat de ai săi:
 - ca membru al familiei: să fie iubit; să dăruiască dragoste, să fie izvor de bucurie și de mulțumire pentru adulți;
 - să fie condus și îndrumat;
 - ca ființă umană: să i se accepte caracteristicile individuale;
 - să aibă posibilitatea de acțiune și experiență personală;
 - să aibă asigurată o anumită arie de libertate.

S-ar putea spune că aceste condiții sunt constant indis-

pensabile, dacă ele nu ar cere să fie satisfăcute într-un mod care diferă riguros de la o vârstă la alta.

Un raport asupra relațiilor dintre școala și familie în țările Comunității Europene (Macbeth, Al., 1984), bazat pe cercetări comparative, documentare și empirice (prin ancheta de opinie cu chestionare aplicate pe un lot de 1744 conducători de instituții școlare) enumeră patru motive pentru care școala și familia se străduiesc să stabilească legături între ele:

- părinții sunt juridic responsabili de educația copiilor lor (legislația reflectă astfel libertatea părinților de a-și crește copiii așa cum doresc;
- exista diferențe între țări privind: măsura în care părinții pot alege între diferitele școli și cursuri pe care să le urmeze copiii lor;
- măsura în care părinții trebuie consultați de responsabilii școlari etc.);
- învățământul nu este decât o parte din educația copilului;
- o bună parte a educației se petrece în afara școlii;
- cercetările pun în evidență influența atitudinii parentale asupra rezultatelor școlare ale elevilor, în special asupra motivațiilor învățării, precum și faptul că unele comportamente ale părinților pot fi favorizate datorită dialogului cu școala;
- grupurile sociale implicate în instituția școlară (în special părinții și profesorii) au dreptul să influențeze gestiunea școlară.

Reproșurile care li se fac părinților privind colaborarea cu școala sunt:

- apatia (nu vin la reuniuni anunțate);
- lipsa de responsabilitate (așteaptă inițiativa profesorilor);
- timiditate (lipsa de încredere în sine);
- participare cu ingerințe (critică cu impertinență școala);
- preocupări excesive (exclusive) pentru randamentul școlar (notele copilului);
- rolul parental rău definit (nu înțeleg corect funcțiile și rolurile în educația copilului);
- contacte limitate cu școala (numai în situații excepționale, de criză în comportarea copilului);
- conservatorism (reacții negative la idei noi).

Reproșurile care li se fac profesorilor privind colaborarea cu familiile elevilor sunt similare (nu identice!), inclusiv privind dificultăți de a stabili relația cu adulții (tratează părinții ca pe copii și nu ca parteneri în educația copilului, decizând autoritar la reuniunile cu părinții).

Definirea imprecisă a rolului de profesor, lipsa pregătirii privind relația școală-familie (oscilează între autonomia tradițională și perspectivele noi ale parteneriatului).

Informarea și formarea părinților în ceea ce privește școlaritatea copilului presupune, cel puțin, ca fiecare părinte să cunoască: obligațiile legale privind educația copilului drepturile de care dispune pentru educația copilului, importanța atitudinii lui pentru reușita școlară a copilului, metodele de colaborare cu școala. În acest scop este necesar un dialog între profesori și părinți, profesorii trebuie să primească o pregătire în materie de relație cu părinții iar competența lor în această materie trebuie considerată ca o aptitudine profesională, părinții trebuie să fie pregătiți pentru a juca rolul lor educativ în cooperare cu profesorii, școlile trebuie să asigure (asociațiilor) părinților asistența necesară.

Pentru o cooperare eficientă se consideră necesară adoptarea unor comportamente corespunzătoare de către membrii consiliului profesoral: comunicarea liberă de informații, toleranța când limbajul profesional nu este înțeles de nespecialiști (dintre părinți), încurajarea dezbaterilor pe probleme educaționale majore (și nu doar discuții pe probleme administrativ-gospodărești), considerarea reciprocă a părinților și profesorilor ca parteneri.

Există două teorii importante privind relația școală-familie:

- teoria profesionalismului care consideră ca un element esențial serviciul făcut altora, fără a gândi la avantaje personale;
- criteriile acestei teorii sunt: competența, servirea clienților, un cod de etică profesională;
- teoria schimbului care consideră acțiunea umană în funcție de un câștig personal;
- se consideră privilegiile tradiționale ale profesorilor: un grad de autonomie, un salariu asigurat, o competiție restrânsă.

Din această perspectivă se pune întrebarea: ce câștigă profesorul într-o cooperare cu familia? Se apreciază că acest câștig poate fi un statut revalorizator în ochii societății, cooperarea cu familia poate fi un test profesional și poate fi considerată ca făcând parte din datoria profesională a profesorului deoarece părinții sunt clienți ai școlii. Eficacitatea învățământului (evaluată la școli și profesori) poate fi ameliorată prin cooperarea între școală și familie, părinții sunt responsabili legali de educația copiilor lor și pot avea exigența de a evalua rezultatele activității școlare.

Profesor Mihaela FLOREA

STIMULAREA ȘI DEZVOLTAREA APTITUDINILOR MATEMATICE

Există foarte puține date în literatura de specialitate cu privire la factorii implicați în procesul de formare și dezvoltare a aptitudinilor matematice la școlari. Cele mai multe lucrări care abordează problema raportului dintre ereditate și mediul înconjurător au în vedere, de regulă, personalitatea omului în ansamblul manifestărilor sale sau una din substructurile ei fundamentale și anume, inteligența generală sau dotarea mentală a acestuia.

În prima jumătate a secolului nostru, gândirea psihologică a fost dominată de ideea că aptitudinile generale și speciale sunt produse ale eredității, mai ales în cazurile superioare de manifestare, că factorii de mediu natural și social au doar rolul de condiții favorizante sau limitative. Caracterul înnăscut al aptitudinilor matematice, îndeosebi al talentului matematic, a fost afirmat de către personalități ca H. Poincaré, J. Hadamard, S. Révész ș.a.

Dar nici condițiile de mediu social și mai ales tipul de activitate dominantă desfășurată de elev nu pot fi neglijate. Acestea fac ca potențialitățile native să evolueze în direcția unor aptitudini reale, eficiente, mai ales atunci când între cele două grupe de factori există un acord deplin.

La fel ca toate celelalte însușiri psihice specifice umane, aptitudinile matematice se formează, se dezvoltă și se manifestă ca unități structurale și funcționale relativ distincte pe parcursul dezvoltării autogenetice ale omului, prin modelarea unor premise ereditare polivalente de către factorii ambientali.

A stabili ce pondere anume au în structura aptitudinilor matematice cele două grupe de factori este aproape imposibil. Foarte probabil, rolul factorilor ereditari este maxim în cazul matematicienilor de geniu și minim sau mediu în cel al oamenilor obișnuiți.

Numeroase și complexe relații de condiționare și influențare reciprocă există între aptitudinile matematice, pe de o parte, și cunoștințele, priceperile și deprinderile dobândite de elevi în procesul de învățare a matematicii, pe de altă parte.

Se apreciază, în general, că dezvoltare și manifestarea pleneră a aptitudinilor este strâns legată de însușirea

cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor, iar stăpânirea și utilizarea acestora depinde de caracteristicile și nivelul de dezvoltare al atitudinilor generale și speciale ale omului.

Ca urmare a percepției și efectuării de acțiuni cu obiectele din jur, copilul încă de mic dobândește cunoștințe variate referitoare la formă, mărime, ordine, lungime, lățime, mulțime, relație etc. își formează priceperi și deprinderi de comparare, ordonare, clasificare, numărare etc.

Concomitent cu acestea se dezvoltă funcțiile cognitive ca: analiza și sinteza, abstractizarea și generalizarea, capacitatea de memorare și reprezentare. Exersate în raport cu aspectele cantitative și spațiale ale lumii înconjurătoare, aceste funcții evoluează, se dezvoltă și se specializează, ajungând treptat la un anumit grad de precizie și finețe.

Acumularea de cunoștințe, priceperi și deprinderi duce, în general, la dezvoltarea și transformarea calitativă a schemelor de cunoaștere și acțiune ale elevului, iar acestea la rândul lor reglează cantitatea și calitatea achizițiilor școlare.

Efectul învățării devine maxim atunci când între cei doi termeni ai relației se stabilește un echilibru optim, ceea ce se poate realiza prin modul de organizare a activității de învățare și prin folosirea celor mai adecvate căi și mijloace de instruire și educare.

Pentru obținerea acestui efect maxim se folosesc astăzi diferite metode și procedee de învățare a matematicii cum sunt cele tradiționale (expunerea, studiul individuale, demonstrația, exercițiul), dar și unele noi (problematizarea, învățarea prin descoperire, munca independentă, învățare prin joc, învățarea asistată de calculator).

O altă întrebare care se pune este care ar fi vârsta la care începe să se contureze aptitudinea matematică. Deși răspunsurile au o scară mai largă de valori, se pare că vârsta de 15-16 ani apare ca un reper bine conturat.

Vârsta școlară mare (anii de liceu) reprezintă perioada cea mai fertilă pentru dezvoltarea aptitudinilor matematice, de aceea trebuie să valorificăm corespunzător acest moment deosebit de prielnic în procesul de instruire și educare a elevilor.

Profesor Dorina TRIFON

DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR DE EXPRIMARE ORALĂ ÎN CADRUL ORELOR DE LIMBĂ ȘI LITERATURĂ ROMÂNĂ

Scopul studierii limbii și literaturii române în școală este acela de a forma un tânăr cu o cultură educațională și literară de bază, capabil să înțeleagă lumea, să comunice și să interacționeze cu semenii, să-și utilizeze în mod eficient și creativ capacitățile proprii de exprimare orală și scrisă, exprimându-și gânduri, stări, sentimente și opinii.

În acest sens, obiectivul central al programelor de limba și literatura română pentru liceu este dezvoltarea competențelor de comunicare, orală și scrisă, ale elevilor, precum și familiarizarea acestora cu textele literare și nonliterare.

Manualele alternative propun o serie de metode și exerciții ce au ca scop dezvoltarea exprimării orale a elevilor. De exemplu, la clasa a XI-a, conform programei școlare, sunt propuse ca metode și procedee moderne de învățare și evaluare studiul de caz și dezbaterile. De asemenea, în vederea dezvoltării competențelor de exprimare orală a elevilor, mai pot fi folosite la clasă și alte metode active (centrate pe elev), metode asupra cărora mă voi opri în acest studiu.

STUDIUL DE CAZ – este centrat pe discursul de tip argumentativ adaptat la specificul temei propuse și presupune:

- o etapă pregătitoare, în care se stabilesc tema, modalitățile de documentare, metodologia de lucru și modalitatea de prezentare;

- documentarea propriu-zisă, în care elevii explorează materialul bibliografic, consemnează informațiile într-un jurnal de lectură (sau chiar în portofoliu), iar mai apoi, se vor constitui grupele pentru a dezbate materialul ales și pentru a stabili forma de prezentare a acestuia (se prezintă oral, în fața clasei, pentru a putea evalua exprimarea orală a elevilor);

- prezentarea și evaluarea studiului de caz se va face în fața întregii clase, fiind urmată de discuții în care colegii

pot cere lămuriri, pot comenta aspectele care li s-au părut interesante și pot evalua activitatea grupelor.

Pentru evaluarea studiului de caz, profesorul se poate folosi de următoarea grilă care cuprinde atât o apreciere a exprimării scrise, cât și una a exprimării orale (vezi anexa).

DEZBATEREA este o formă de comunicare orală ce permite punerea în dialog a elevilor pe baza unei teme date și a unei pregătiri prealabile. Astfel, școala (orele de limba și literatura română) poate deveni un spațiu al comunicării efective, în care profesorul nu mai este unicul emițător credibil de mesaje, ci devine mediator al unui schimb de mesaje, ajutându-i pe elevi să învețe, să comunice și evaluându-le capacitatea de a (se) comunica. Această metodă presupune lucrul în grup, urmărind dezvoltarea spiritului de echipă și a competenței de exprimare orală în cadrul grupului. Inițial, se formează două echipe – afirmatorii și negatorii – și, totodată, se alege și echipa de evaluatori.

Pentru realizarea dezbaterii e nevoie de o etapă pregătitoare: documentarea, ce presupune consultarea, sub îndrumarea profesorului, a unei bibliografii legate de tema propusă. Desfășurarea propriu-zisă a dezbaterii trebuie să se încadreze în treizeci-patruzeci de minute, pentru ca restul timpului să fie alocat analizei. Dezbaterea se va desfășura astfel:

- prezentarea argumentelor (pro sau contra moțiunii) de către primul dintre vorbitori;

- lucrul în grup, în echipa a doua, pentru pregătirea contraargumentării;

- expunerea orală a contraargumentelor;

- lucrul în grup al primei echipe pentru pregătirea răspunsului, constând în reluarea contraargumentelor și prezentarea dovezilor prin care acestea sunt combătute; se continuă în același mod până când toți participanții și-au expus punctele de vedere (se recomandă folosirea persoanei I plural în expunerea făcută de reprezentantul gru-

pelor având în vedere că s-a lucrat în echipă).

- anunțarea rezultatelor de către evaluatori, eventual justificarea acestora și feed-backul profesorului;

În lucrarea Alinei Pamfil – Limba și literatura română în gimnaziu. Structuri didactice deschise – sunt menționate încă două tipuri de dezbateri pe lângă cea menționată mai sus (dezbateri de opinii pe fond de controversă) și anume: deliberarea (în cadrul căreia argumentația vizează luarea unei decizii, exemplu: „Ce carte să alegem pentru lectura în grup?”) și dezbateri cu scopul de a rezolva probleme (în cadrul ei, opoziția inițială ține de cunoașterea parțială a

problemei, exemplu: „Care ar putea fi grila de lectură a unei descrieri?”).

Evaluarea unei activități, gen dezbateri, bazată pe dezvoltarea competențelor de exprimare orală poate fi făcută pe baza unei fișe de control, realizată în funcție de componentele discursului oral, de specie, de nivelul cunoștințelor și capacităților și de finalitatea activității, așa cum reiese din exemplul următor:

PARAMETRII FIȘEI DE CONTROL ȘI EVALUARE			
Conținutul discursului oral	Componenta verbală	Componenta nonverbală	Componenta paraverbală
<p>adecvarea la tema expunerii, dialogului.</p> <p>-pertinența intervențiilor;</p> <p>-claritatea ideilor, înlănțuirea lor logică etc.</p>	<p>dimensiunea lingvistică</p> <p>- utilizarea corectă a aspectelor de ordin fonetic, lexical precum și a aspectelor de sintaxă a propoziției și a frazei;</p> <p>- dimensiunea textuală (cunoașterea și utilizarea regulilor și a procedurilor care asigură organizarea generală a unui text: legătura între fraze, coerența între părți, structura textuală narativă, descriptivă, argumentativă și explicativă);</p> <p>- dimensiunea discursivă (cunoașterea și utilizarea regulilor și a procedurilor care determină folosirea limbii în context: utilizarea registrelor limbii, a normelor de interacțiune verbală, cunoașterea parametrilor situației de comunicare etc.);</p>	<p>- elemente chinestezice: privirea, atitudini corporale, mișcări, gesturi, expresia feței;</p> <p>- poziția locutorilor: modul de ocupare a locurilor, spațiul personal, distanțele;</p> <p>- aspectul exterior;</p> <p>- modul de amenajare a spațiului și a documentelor (dispunerea graficelor, a foliilor, a înregistrărilor, a notelor etc.)</p>	<p>-vocea:calitate, melodie, debit,inflexiuni, intonație,pauze, respirație</p>

În funcție de acești parametri, profesorul își poate întocmi sarcinile de observare a discursului elevilor. De exemplu:

I. Conținutul discursului oral: A fost argumentația adecvată temei enunțate? A aprofundat suficient tema? Tratarea a fost globală sau structurată în micro-teme?

II. Componenta verbală:

1. *Dimensiunea lingvistică:* Cum a fost exprimarea

din punct de vedere lexical și sintactic? Ce tip de limbaj s-a folosit?

2. *Dimensiunea textuală:* Cum s-a realizat argumentarea propriu-zisă (valoarea argumentelor, locul exemplilor, folosirea corectă a organizatorilor textuali)?

3. *Dimensiunea discursivă:* Cum s-a adresat auditoriului? Cum și-a adecvat textul la contextul de comunicare?

Le mulțumim că ne-au îndrumat pașii ...

**Comandant Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” colonel Voicu Cioara
Locțiitor comandant locotenent-colonel Marcel Domșa, Director adjunct profesor Delia Stănilă**

**Comandant companie căpitan Marcel Măghiroiu
Comandant pluton locotenent Alin Mureșan
Comandant pluton plutonier major(r) Gheorghe Țanea
Administrator subunitate plutonier major Nicolae Vancu**

**Diriginte profesor Paraschiva Iosa
Diriginte profesor Liviu Nătălucă
Diriginte profesor Luminița Marian
Diriginte profesor Romulus Borțoș**

**Marinela Bițu
Romulus Borțoș
Constantin Bratu
Maria Cartog
Alina Cazan
Alina Chiorean
Ilie Cioca
Ana Cociș
Teodora Dăncilă
Dorina Filipescu
Rada Fleșer
Mihaela Florea
Florin Grozav
Adela Iacob
Paraschiva Iosa
Rafila Isbășescu
Sabin Lăpădat
Lucia Lupu
Cosmina Mircea
Eugenia Nanu
Liviu Nătălucă
Sebastian Onac
Lucia Pilțu
Cătălin Popa
Mărioara Popa
Mihaela Radu
Carmen Roman
Sorin Secăreanu
Simona Simu
Ioan Sprinjean
Iuliana Stăncescu
Petru Stănilă
Dorina Trifon
Adela Tudor
Felicia Vancea
Iulia Vințan
Lorellai Vișan**

spre a deveni...

Clasa a XII-a A

Clasa a XII-a C

Clasa a XII-a B

Clasa a XII-a D

...absolvenții din 2007

Avram A. Ionica
Albici I. Florin
Baciu M. Dorel-Victor
Balan F. Nicoleta-Carmen
Băncilă I. Marius-Cristian
Bică N. Nicolae
Bocică I. Ioana-Alexandrina
Boltașu V. Andra-Roxana
Borca V. Ștefania
Brehar I. Ioana-Raluca
Brudan C. Călin-Cornel
Ciorba P. Nicolae
Cioroianu S. Elena-Raluca
Ciortan T. Iuliana-Florina
Costan V. Vasile
Coștiuc G. Ovidiu-Grigore
Dandu A. Bogdan-Alexandru
David N. Nicolae-Adrian
Dică V. Marius-Costel
Dumitru M. Maria-Cristina
Florescu I. Ana-Maria
Gheorghe M. Teodora-Lavinia
Giurgiu T. Toma-Adrian
Gocan E. Andrei-Ionel
Gogu D. Daniela
Groza I. Mihaela-Elena
Groza V. Viorel-Eugen
Gună M. Gina-Maria
Haiduc A. Vlad-Zeno
Iancu A. Gabriel-Ionuț
Ilieș T. Alina-Maria
Irimia N. Raluca-Georgiana
Istrate V. Ioana
Ivașcu S. Mirela
Jimborean E. Cristian-Ciprian
Kovacs T. Andrei
Lincariu V. Oana-Alexandra
Lupulesc M. Oana-Alina
Mateș N. Emilia
Mărăcine M. Ionela-Laura

Mărginean I. Ionela
Măricoiu E. Maria-Loredana
Mitru N. Adrian-Marius
Mînzatu G. Adrian
Mogan P. Sergiu-Pavel
Murari P. Mircea
Muraru-Alexa G. Laurențiu-Ilie
Mursa F. Iulia-Liliana
Mursa F. Paula-Florina
Nicolcioiu P. Andreea-Teodora
Niculescu N. Nicolae-Alin
Nuțu P. Diana-Asuntina
Ocoleanu T. Lăcrimioara-Mihaela
Paraschiv C. Andreea-Mihaela
Pascu D. Theodora-Andreea
Petrescu C. Florentina-Simona
Plopan P. Alexandru
Pop G. Cristian-Ioan
Pop N. Mihaela-Anamaria
Puscașu D. Ana-Maria
Radu I. Ioana-Iulia
Receu D. Ana-Nicoleta
Roman V. Ioan-Petru
Rujan I. Sergiu-Ionuț
Rus G. Grigoriu-Ovidiu
Sandu C. Marian
Seruna D. Denisa-Melania
Simionca D. Dumitru Marian
Sorcoi I. Daniel-Ilie
Suciu Gh. Ovidiu-Emil
Susan Gh. Ana-Maria
Teișanu L. Marinel-Georgel
Toader D. Nicoleta-Claudia
Trican I. Georgiana
Trif R. Andrei
Țoca M. Elena-Cristina
Vasile P. Florin-Adrian
Voicu T. Claudia
Zaha T. Loredana-Raluca

III. Componenta paraverbală și cea nonverbală:

Care a fost tonul, dar ritmul vorbirii? Cum a privit auditoriul, cum s-a mișcat, cum a folosit notițele?

O metodă folosită ca și etapă pregătitoare pentru dezbateri și care urmărește dezvoltarea competențelor de exprimare orală este metoda numită **REȚEAUA DE DISCUȚII** care funcționează după următoarele etape:

1. Stabilirea temei puse în discuție;
2. Profesorul adresează o întrebare prin care solicită elevilor un răspuns pozitiv sau negativ, însoțit de argumente;
3. Identificarea argumentelor de către elevi și clasifi-

carea acestora în pozitive și negative;

4. Reflectarea asupra argumentelor și stabilirea individuală a poziției pro sau contra.

Aceste metode moderne pot fi aplicate la toate clasele de liceu, în cadrul orelor de predare/ învățare/ evaluare cu centrare pe elev. Cu ajutorul acestora pot fi depistate blocajele în exprimarea orală a unor elevi, corectarea, stimularea, încurajarea și pregătirea acestora pentru proba orală a examenului de bacalaureat.

Profesor Simona SIMU

STUDIU DE CAZ

Săptămâna: 30.10 – 03.11.2006

Tema grupului: ROLUL LITERATURII ÎN PERIOADA PAȘOPTISTĂ

Clasa: a XI-a

Profesor: Simona Simu

Elevi grup	REALIZARE					PREZENTARE				
	organiza- rea infor- mației	prezen- tare ge- nerală	indicarea surselor	acurate- tea infor- mației	ilustrare (exem- ple, imagini)	calitatea cunoștin- țelor de limbă	usurința expri- mării	spontaneitate	meta- limbaj/ limbaj specific	coerența expri- mării
	2p.	3p.	1p.	2 p.	1p.	2p.	2p.	1p.	2p.	2p

EDUCAȚIA ESTETICĂ ÎN CADRUL ATELIERELOR DE LECTURĂ ȘI CREAȚIE

Termenii-cheie: atitudine, formare-dezvoltare, interes inițial, comportare motivată, interes durabil, operă literară, ateliere de lectură și ateliere de creație, caiet de lectură și creație, ecranizare, conferință de presă, preselecție de actori, dialoguri virtuale, proces judiciar simulat, răvașe didactice, expoziție de carte, licitația de idei, invitația la bal, efecte formative.

Atitudinea elevului față de opera literară e calificată ca o construcție amplă de reacții afective, dinspre subiectul educației literar-artistice spre opera literară, axată pe comprehensiune, experiență lectorală, interes, motivație, selectivitate, gust estetic, pe judecățile de valoare ale subiectului, fiind raportate la idealurile artistice, crezul artistic. Sistemul de valori general-umane orientează subiectul spre o anumită atitudine față de opera literară, ca pretext al cunoașterii de sine.

Estetica proiectează idei concludente în ceea ce privește domeniul educației și, în special, pentru formarea atitudinilor, punând accent pe partea artistică a gândirii reflexive. Printre acestea se menționează ideea potrivit căreia subiectul receptor se produce axiologic în expresie atitudinală, nu reproductivă, ca în cazul cunoașterii determinative.

Formarea de atitudine se prezintă astfel drept unul din obiectivele principale ale educației estetice, domeniu în care se include și educația literar-artistică. Toate componentele conștiinței estetice sunt marcate de atitudine. E semnificativă argumentarea acestor raporturi, avându-le în vedere ca punct de plecare pentru elaborarea modelului teoretic de formare a atitudinii proprii față de opera literară.

Una din caracteristicile atitudinilor vizează *formarea ei ca rezultat al contactului direct cu obiectul sau situația ori ca rezultat al unui contact indirect cu ele*. Formula dată are un caracter generalizator, dar nu se aplică și în cazul educației literar-artistice. Atitudinile debutează în cazul când cititorul (elevul) „are priză” directă la opera literară, o atitudine veridică nu se va putea declanșa și receptorul va lua o atitudine falsă. Un contact cert, fidel al cititorului cu opera proiectează idei vădit atitudinale. În perspectivă se cere abordarea unui nou principiu ce stă la baza formării atitudinilor, **principiul contactului direct al receptorului cu opera literară**.

Manifestarea atitudinală declanșează elevului spiritul critic, polemic. Subiectul educației literar-artistice are posibilitatea de a se afirma ca personalitate, de a lansa idei creative. Atitudinile au un proces de formare continuu. Elevul acumulează experiențe lectorale care îl sprijină în activități de discernământ.

Declanșarea pedagogică a acțiunilor de manifestare atitudinală avantajează modificarea trăsăturilor de caracter în extremitatea pozitivă. Elevul se debarasează de timiditate și nesiguranță, fiind invitat să se exprime, să formuleze păreri, să justifice unele afirmații. Evident că acțiunile atitudinale trebuie să fie construite pe un suport flexibil, acceptat de elev, ținând cont de particularitățile individuale ale acestuia.

Faptul dat va menține suscitarea interesului pentru educația literar-artistică pe o perioadă îndelungată, dar cu pretext că pe parcursul didactic se va urmări formarea și dezvoltarea atitudinii elevilor față de opera literară. Modelul teoretic al formării atitudinii față de opera literară orientează spre înaintarea către atitudine prin interes și motivație. Parcurgerea acestui itinerar didactic presupune:

1. Stimularea interesului inițial pentru obiectul educației literar - artistice;
2. Dezvoltarea sferei motivaționale pentru lectură;
3. Formarea propriu-zisă a atitudinilor;
4. Atitudinile formate să lanseze comportări motivate în legătură cu activitățile de lectură;
5. Comportarea motivată să genereze un interes durabil pentru lectura textelor cu aceeași tematică, ale aceluiași scriitor, cu preferință pentru anumite curente literare.

Interes inițial ⇔ Motivație extrinsecă ⇔ Atitudine ⇔ Comportament motivat ⇔ Interes durabil.

Istoria atelierelor de lectură și creație începe odată cu lansarea în pedagogie a sistemelor foaielor socio - educative și al claselor deschise, teoretizat și pus în practică de pedagogul francez Bernard Eliade. Clasa devine laborator pentru elevi. Lecția clasică este înlocuită cu mese rotunde, concursuri, jocuri dramatice, expoziție etc.

Elevii se inițiază în tehnica documentării și informării, țin discursuri. Spiritul democratic al sistemului contribuie la dezvoltarea inițiativei și a creativității. La etapa actuală este adaptat de către multe organizații ce se ocupă de problema lecturii. **Când?** Va fi prima întrebare ce caută să găsească spațiu temporal în cadrul procesului de învățământ în vederea muncii asidue asupra textului literar, un timp care să nu grăbească, ci să apropie cât mai mult cititorul de fenomenul estetic ce va contribui cu siguranță la formarea personalității.

Cercul de lectură este predispus pentru o activitate aprofundată și se constituie drept un avantaj și un salt calitativ spre stimularea elevului pentru activitatea de lectură într-o formă mai puțin rigidă. **Eu și Cartea** – denumirea fixează o relație virtuală între **elevul cititor** – *subiect al educației literar-artistice* și **cartea (opera literară, textul literar)** – *obiectul educației literar-artistice*. Conjunctura dintre pronumele personal *eu* și substantivul *cartea* intuiește să promoveze o relație de „prietenie” între elev și carte, îl face să simtă o înfrățire de la care poate să învețe lucruri bune, de la care poate să ceară ajutor, de la care primește un sfat fără ”a fi trădat”... În așa mod denumirea disciplinei are un caracter stimulat, iar important este să fie perceput acest lucru chiar de elev.

Un material didactic ce poate servi un sprijin pentru realizarea cu succes a orei este **Eu și cartea, Caietul de lectură și creație**, autor Marin Mariana. „Eu și cartea” va contribui la realizarea obiectivului atitudinal general, prin relevarea obiectivelor-cadru:

- Raportarea emoțional-afectivă la mesajul textelor lecturate;
- Cultivarea conștientă a gustului estetic și a preferințelor literare;
- Exprimarea atitudinii personale față de textele literare citite etc;
- Stimularea inetresului durabil pentru lectură.

Materialul didactic destinat elevilor are intenția de a promova *lectura fără imperative*. Caietul structurat în *Ateliere de lectură și Ateliere de creație* urmărește explorarea teoretică (la nivel de noțiuni de teorie literară) și creativă a textului literar.

Atelierele de lectură invită elevul: să prezinte informații succinte despre autor, să delimiteze ideea textului literar prin enunțul „Cel mai important lucru din această carte este...” să exprime argumentat propria stare postlecturală cu sprijinul enunțului „Am trăit sentimente de...”, să argumenteze virtuțile personajului literar, ca pretext al cunoașterii de sine, să selecteze cuvinte noi, expresii frazeologice, să atribuie textului literar o maximă, un proverb.

Experimentul pedagogic a arătat că elevilor le reușește să-și exprime atitudinile vizavi de textul literar, relevând momentele principale ale problematicii operei literare, asupra complexității personajelor literare, valorificând limbajul, figurile de stil etc.

Ateliere de creație vizează principiul educației literar-artistice – *valorizarea textului literar*, care presupune provocarea subiectului cititor spre reconstruirea fenomenelor prezentate de scriitor, spre reflectarea împreună cu autorul, eroul liric, personajele operei literare. Atelierele de creație vor concentra în jurul său un ansamblu de **lecții netradiționale** sau cu implicații nonstandard, desfășurate pe parcursul anului de studii, timp de o oră școlară. Necesitatea abordării unui tip special de lecție se explică prin faptul că atitudinea elevului pentru opera literară trebuie stimulată, iar comportamentul ce rezultă trebuie motivat într-o manieră deosebită, preferențial ludică, ținând cont de particularitățile individuale.

Finalitatea *atitudinală* este solicitată în cadrul atelierelor de creație: ecranizare, conferința de presă, dialoguri virtuale, proces judiciar simulat, expoziție de carte, licitația de idei etc, fiind redată de *cultivarea valorilor general-umane* prin lectura ghidată. Elevul va fi îndemnat de caiet să valorifice virtuțile personajului literar ca pretext al cunoașterii de sine și dezvoltării intelectuale. Elevii vor avea posibilitatea joace rol de actori, judecători, scriitori, regizori, prezentatori prin atelierelor de creație care se succed în paralel cu atelierelor de lectură.

Principiul interdisciplinarității reprezintă o dominantă în materialul didactic. Conexiunea disciplinelor limba română și educația plastică, va spori pasiunea elevilor pentru lectură, *va stimula interesul* pentru o ulterioară carte, text literar. *Cultivarea preferințelor literare* – un alt deziderat ce trebuie ținut cont la desfășurarea orelor de lectură. Vom acorda o atenție deosebită alegerii textului literar, a cărții prin recomandări concrete, prin activități ce vor forma anumite abilități estetice.

Impactul atelierelor de lectură și creație pe parcursul orelor de literatură constă în dezvoltarea atitudinii elevului față de opera literară:

- Stimulează interesul durabil pentru lectură și orele de lectură,
- Servește drept stimulent și pentru dezvoltarea personalității;
- Contribuie la cultivarea conștientă a gustului estetic și a preferințelor literare;
- Elevul se cultivă estetic, iar prin aceasta demonstrează competențe vădite vizavi de evaluarea operei literare, integrând valorile acestora în axiologia literară și în cea proprie.

Profesor Cosmina MIRCEA

CONTRIBUȚIA ROMÂNIEI LA NAȘTEREA UNEI UNIUNI EUROPENE 1920-1938

După al doilea război mondial, liderii statelor vest-europene au încercat crearea unor organisme menite să rezolve problemele economice, dar și litigiile politice și militare ale statelor Europei. Nu este lipsită de importanță o astfel de încercare în perioada interbelică, încercare la care a contribuit și România prin intermediul unor oameni politici de marcă, precum Nicolae Titulescu și Iuliu Maniu, care propunea încă din 1924 o confederație în jurul Dunării și al Mării Negre a statelor independente.

După Primul Război Mondial, Franța s-a implicat direct în rezolvarea problemelor economice ale unei Europe distruse și sărăcite de război. Eforturile Franței s-au concretizat în elaborarea unor proiecte de înființare a unei Confederații Danubiene sau a unei Uniuni Europene, redactate de personalități ca: Georges Paleologue, secretar general în ministerul de externe francez, care propune realizarea unei confederații pe baza unui acord economic franco-ungar. Prin acest acord se ofereau importante concesii grupului Schneider-Creuzot, Ungaria primind în schimb asigurări privind posibilitatea reînarmării armatei sale, ușurarea condițiilor Tratatului de la Trianon, între care și sprijinirea unor revedințări teritoriale.

România s-a opus unei astfel de Confederații datorită participării Ungariei, iar la 25 februarie 1920, Memoriul Comun

româno-sârbo-ceh a anihilat intenția lui Georges Paleologue.

Ideea Uniunii Europene nu a fost uitată, ea a fost reluată la 5 septembrie 1929, de către Aristide Briand, prim-ministru și ministru de externe al Franței, care lansa un proiect de Uniune Europeană. În 1930 elaborează un Memorandum pentru crearea Statelor Unite ale Europei. România s-a opus din nou acestui proiect datorită participării statelor revizioniste.

La 2 martie 1932, prim-ministrul Franței, André Tardieu a elaborat un proiect pentru crearea Uniunii Economice Danubiene, în scopul contracarării planurilor expansioniste ale Germaniei în Europa Centrală și al întăririi influenței franceze în această zonă. Potrivit proiectului, statele din bazinul dunărean trebuiau să renunțe la clauza națiunii celei

Contribuție la nașterea Uniunii Europene de ieri

mai favorizate și să stabilească în raporturile comerciale tarife preferențiale.

În Uniune intrau Austria, Cehoslovacia, Ungaria, Iugoslavia și România și era motivată de interesul de a atenua efectele grave ale Marii Crize Economice (1920-1933). Toate planurile guvernelor franceze, indiferent de motivarea lor, lezau suveranitatea statelor dunărene și urmăreau întărirea hegemoniei Franței în zona centrală și sud-est europeană. Nicolae Titulescu afirma, referindu-se la planul Tardieu, că lansarea lui constituia un mijloc pentru marile puteri ca să-și ajute propriii bancheri cu capitaluri investite în această zonă, pe care, ca urmare a crizei economice, nu voiau să le piardă.

Statele Micii Înțelegeri (România, Iugoslavia și Cehoslovacia) au acceptat, în principiu, un asemenea plan, dar au manifestat numeroase rezerve față de el. Din motive politice și economice, ele au căutat totuși căi de înțelegere cu Austria și Ungaria.

România, Cehoslovacia și Iugoslavia au condiționat participarea la plan. Aceste condiții erau: negocierile să se desfășoare direct între statele dunărene, fără amestecul marilor puteri, uniunea economică să aibă la bază acorduri preferențiale pe bază de contigentare, fără realizarea unei uniuni vamale; uniunea economică să nu fie îndreptată împotriva Germaniei sau Italiei, libertatea de a vinde terților mărfurile pe care Uniunea Economică Danubiană nu le putea absorbi, respectarea reciprocă a intereselor statelor Micii Înțelegeri.

O altă condiție era aceea a constituirii actului Uniunii Economice Danubiene pe baza tratatelor existente și să figureze între documentele Societății Națiunilor. Referitor la această ultimă condiție George G. Mironescu, ministru de

externe al României, declara: „Orice încercare de a se aduce o atingere acestor tratate va avea urmări foarte neplăcute pentru pace, pentru integritatea teritorială stabilită la Paris.”

În urma unor manifestări revizioniste, ocazionate de lansarea planului Tardieu, Mironescu declara într-un interviu: „Mi-e teamă că o astfel de convingere generală nu există astăzi și din moment ce ele (țările – n.n.) nu sunt de acord asupra acestui punct, nu se poate ajunge la înfăptuirea Uniunii.”

Afirmația lui Mironescu era întemeiată pe unele informații care conțineau ideea necesității creării Uniunii fără garanția necesară a menținerii statu quo-ului și a păstrării suveranității statelor Micii Înțelegeri. De aici a decurs respingerea categorică și părăsirea planului Tardieu.

Eșecul celor trei planuri s-a datorat liderilor politici de la acea dată, care nu erau încă suficient de pregătiți să accepte o Europă unită în care diferențele economice, politice și militare să dispară dintre state.

Așa cum s-a putut vedea, țările Europei Interbelice s-au grupat în două tabere: de o parte statele componente ale Micii Înțelegeri, care dorea integrarea statu quo-ului și tratatelor de pace de la Paris, iar de cealaltă parte statele revizioniste care nu puteau să fie de acord cu niște structuri europene ce le-ar fi îngăduit tendințele expansioniste.

Dacă în anii 1920-1930 s-ar fi realizat o astfel de Uniune Europeană, poate că azi nu s-ar mai fi vorbit și scris despre Al Doilea Război Mondial, sau poate că și realizată această Uniune, ea ar fi avut soarta Societății Națiunilor în 1938.

Profesor Iulia VINȚAN

Participare la dezvoltarea Uniunii Europene de astăzi

FRANCOFONIA ÎN CÂTEVA CUVINTE

Dorită, imaginată și concepută în urmă cu trei sferturi de secol de figuri ilustre, aparținând sferei politicului, dar și celei a gândirii și literaturii universale – aceste personalități provenind din Africa, Magreb, Orientul Mijlociu, Antile, Asia, America de Nord și Europa –, Francofonia s-a născut din nevoia de identitate și de împărtășire de valori.

Aceste valori comune vizează nu doar identitatea lingvistică – limba franceză pe care un număr important de state o au în comun – ci și identitatea culturală, cristalizată într-un spațiu geografic ciudat, mereu schimbător, marcat de vicisitudinile istoriei, valori care și-au pus puternic amprenta asupra popoarelor și civilizațiilor lor.

Inițial percepută, pe nedrept, ca fiind concepută exclusiv pentru a promova interesele unei anumite elite,

Francofonia s-a construit de-a lungul deceniilor formându-și o identitate și o personalitate aparte și ridicându-se, în ultimă instanță, în pofida scepticismului și indiferenței multora, la o dimensiune internațională incontestabilă, unanim recunoscută.

Numărându-se printre instituțiile importante care conduc destinele planetei, Francofonia s-a angajat în lupta pentru apărarea intereselor celor mai defavorizați, impunând ca priorități solidaritatea, încurajarea exercitării dreptului la educație, sprijinirea democrației, militând pentru pace, pentru propășirea popoarelor, pentru accesul la tehnicile moderne de informatică și comunicare.

Trăgând semnalul de alarmă în privința pericolului uniformizării reprezentat de globalizare, Francofonia subliniază importanța păstrării identității culturale și lingvistice,

încurajând plurilingvismul.

Revitalizată în urma ultimei reforme instituționale, Francofonia se reinventează pentru o mai bună vizibilitate și o mai mare coerență a rolului și a acțiunilor sale. Oficializată în momentul deschiderii festivalului „Les Francophonies!” și al anului dedicat unuia dintre cei mai

prestigioși părinți fondatori ai ei, președintele Leopold Sédar Senghor, această reformă apare ca un semn de maturitate și este cel mai frumos mesaj de speranță că Francofonia se va dezvolta plenar în universul dublu al culturii și politicului.

Profesor Carmen Cecilia ROMAN

OLIMPICI LA PORȚILE CASTELULUI

Mult studiu, multă pregătire, probleme de specialitate rezolvate intens, emoții, dar, până la urmă, o experiență frumoasă – OLIMPIADA NAȚIONALĂ DE FIZICĂ, desfășurată anul acesta la Hunedoara.

Începutul a fost ușor. Am trecut de faza pe școală fără prea multă bătaie de cap, hotărâtă să lucrez sârguincios în cazul calificării pentru etapa județeană, și m-am ținut de cuvânt. După o perioadă de pregătire asiduă la etapa județeană, desfășurată în colegiul nostru, nu am dezamăgit și am reușit, în urma obținerii locului II, să mă calific la națională.

Istoria se repetă: același loc II ca și anul trecut, aceeași față din Sebeș în fața mea. M-am hotărât să fac o figură frumoasă și am reușit să obțin un rezultat mai bun decât cel precedent, clasându-mă acum undeva la jumătatea listei. Sigur, tot timpul e loc de mai bine, însă și participarea e importantă.

Participarea la olimpiadă mi-a oferit, alături de motivația de a obține performanțe, posibilitatea de-a analiza comparativ (retrospectiv) aspectele exterioare care concurează la crearea unui context, în care se îmbină utilul cu plăcutul.

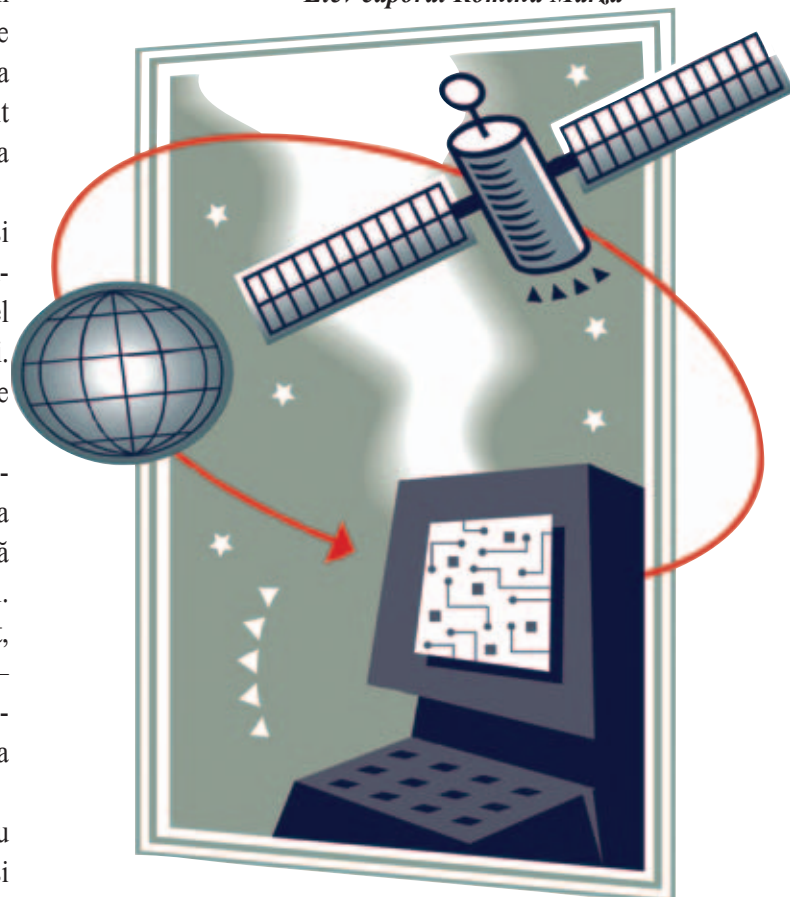
Hunedoara, un oraș plin de verdeață, curat și liniștit, Castelul Huniazilor, stadionul din vecinătatea internatului – un pachet de cărți adus de un coleg, reprezintă acum elemente ce au transformat o săptămână de vacanță, care părea pierdută, într-o experiență inedită.

Trecând peste probe, bareme și rezultate, așteptate cu emoțiile inerente unei competiții de acest gen, miercuri și joi, celelalte zile au fost cât se poate de plăcute, totul cul-

minând cu vizita la Castelul Corvineștilor.

Împărtășind din frumoasa experiență pe care am trăit-o, sper Să conving că merită să mergi la olimpiade, unde, pe lângă posibilitatea de a lua premii, se leagă prietenii, se schimbă impresii, poți cunoaște lumea.

Elev caporal Romina Mârza

UNFORGETABLE...

Cu adevărat un eveniment de neuitat pentru mine l-a constituit participarea la olimpiada națională de limba engleză, o dorința pe care o aveam de ceva mai multă vreme...

Când, în sfârșit, doamna profesoară m-a anunțat cu zâmbetul pe buze că și eu m-am calificat, alături de un elev din Sebeș, la faza națională, parcă nimic nu mai conta. Ținută între 11-14 aprilie, în Reșița, oraș între munți, olimpiada mi-a părut ca o scenă dintr-o poveste frumoasă: primăvară, euforie, multă natură și verdețură, populat de oameni tineri și frumoși. E uimitor cum pasiunea pentru aceeași limbă străină poate face ca personalitățile unor oameni atât de diferiți să semene atât de mult. Dacă erai un simplu trecător prin Reșița, puteai recunoaște cu ușurință un olimpic pentru că vorbea în engleză (din comoditate, nu din fițe). De asemenea, un olimpic la engleză se remarcă prin spirit de prietenie și dezinvoltura cu care intra în vorbă

cu oricine. Așa că am rămas plăcut impresionat să văd că nu eram singurul care trăia într-o lume a filmelor pentru adolescenți și a plimbărilor prin parc. Lesne de înțeles că nu mi-a fost greu de deloc să leg noi prietenii și să cunosc oameni cu care încă mai țin legătura.

În Reșița, parcă tot orașul se învârtea în jurul olimpiadei de engleză, căci profesorii din mai multe licee locale ne-au întâmpinat cu pancarte pe care scria „Welcome”, iar la radio auzai des noutăți despre organizarea olimpiadei și chiar despre participanții la ea, întrucât am fost cu toții invitați într-o emisiune live la Radio Reșița.

Am vizitat multe locuri, am intrat în contact cu personalitățile locale, dar cea mai de preț amintire rămâne experiența frumoasă pe care am trăit-o în cele patru zile de primăvară...

Elev fruntaș Valentin RUPA-MIC

ENGLISH - OUR WORLD'S COMMON LANGUAGE

Among the world-wide spoken languages, such as Spanish and French, English holds a high position as the best known foreign language. Even if those who speak English are not in higher number than the French and the Spanish speakers, it is understood even by those who cannot speak it. As a tourist, you can visit almost any country in the world, knowing only English, as you can always find someone who speaks English there, despite the fact that the large majority of the inhabitants cannot speak it very well.

However, being well-known around the world is also a downside. As most people can understand and speak English, this language is fast becoming a normal thing to know, unlike in the past, when speaking it used to give one high prestige among one's peers. Nowadays teenagers, and probably the future generations as well, grow up listening to English and American music, watching films and TV shows in English. Moreover, many of the popular English

words or phrases are being borrowed by the other languages.

Educationally speaking, English is a must-have of every educational profile, from mechanics to art and music, from medicine to literature and even chemistry. Any examination to any and all the educational institutes include an English proficiency test which is taken very seriously by the board of directors of those institutes.

Personally speaking, English is one of the easiest things to learn because we are surrounded by English words in the kitchen, in the refrigerator, in the bathroom, even in the street.

Nowadays, being able to speak English is not regarded as something you must be proud of, but something you need in order to get by in the every-day life. Try to understand that English is currently Terra's language and that it is an honour and a privilege to be able to study it.

Elev fruntaș Antonia MARIȘ

IDENTIFICAREA ȘI PERFECTIONAREA COMPETENȚELOR DE LIDER

Toate componentele actului de comandă (previziunea, planificarea, comanda, coordonarea, conducerea și evaluarea) pot fi puse în valoare, în mod categoric și diferențiat, de către comandant în vederea creșterii eficienței structurale și acționale a grupului pe care îl conduce.

Previziunea din punct de vedere behavioristic, ca punct de plecare al actului de comandă, pe lângă caracterul predictiv-formativ (de proiecție viitoare a unui anumit gen de comportament), are conotații care pot pune în valoare (sau nu) un anumit gen de comportament ulterior pe care comandantul și-l dorește de la subordonați, indiferent de nivelul ierarhic pe care acesta se află.

Posibilitatea introspecției este la îndemâna fiecărui lider, însă este necesară existența unui inventar al punctelor forte spre care trebuie acționat.

Astfel, la începutul anului școlar, tuturor elevilor din clasa a IX-a, li s-au administrat mai multe seturi de chestionare în scopul de a-i depista pe cei care au aptitudini pentru funcții de comandă, precum și pe cei care și-ar dori acest lucru. Ulterior, cei care urmau să fie încadrați pe funcții de comandă (comandanți de grupă și șefi de clasă) au fost chestionați separat, ținând cont în mod evident de părerea mai multor persoane cu atribuții de răspundere (comandanți de plutoane, profesori diriginți, etc.) fiind puși de asemenea, în fața mai multor situații ipotetice cerându-le să rezolve anumite chestiuni curente, să emită păreri personale despre gestionarea anumitor situații „forțându-le” gândirea până dincolo de ceea ce erau obișnuiți în mod curent să facă.

Testul final a avut următoarea formă:

1. Cum ai proceda în următoarele situații dacă ai avea o funcție de comandă:

- anumiți elevi întârzie în mod repetat la adunări: măsuri;

- anumiți elevi nu-și fac sectorul: măsuri;

- anumiți elevi deranjează în mod repetat programul de studiu: măsuri;

2. Când consideri că o situație (faptă, abatere etc.) trebuie raportată comandantului de companie sau dirigințului? Argumentează.

3. Cum consideri că poți asigura colaborarea cu comandantul de companie și cu dirigințele?

4. Crezi că ai putea influența colectivul clasei pentru creșterea performanțelor școlare? DA/NU. Argumentează.

5. Te simți pregătit pentru o funcție de comandă? DA/ NU. Argumentează.

Elevii au răspuns potrivit opticii fiecăruia, la toate întrebările în mod direct și cât se poate de obiectiv, urmând ca discuțiile de îndrumare purtate cu aceștia să intre în firescul muncii de cunoaștere și de îmbunătățire a performanțelor.

Din necesitatea cuantificării performanțelor, evaluarea potențialului pentru cei care urmează să fie numiți în funcții de comandă, oferă liderului suficiente informații și instrumente de control acestora, în vederea analizării succeselor sau a insucceselor obținute de către cei din subordine, pe o anumită perioadă de timp.

Astfel, numirea acelor elevi care au corespuns din punct de vedere al pretențiilor comandantului de companie și al profesorilor diriginți a fost de bun augur, elevii motivându-se încă de la început pentru ceea ce urmau să facă în perioada următoare.

Bineînțeles, succesul metodei de evaluare a potențialului de bun comandant este marcat de identificarea corectă a acelor elevi care au reale calități de a comanda o grupă sau de a fi numiți pe funcții de șefi de clasă, urmărind pe cât este posibil, ca liderul formal și cel informal să se identifice cu una și aceeași persoană.

Căpitan Florin CÎMPEAN

CARIERA MILITARĂ - PAȘI SPRE VIITOR

Ofițer

Ofițer în armata română înseamnă, înainte de toate, a fi lider. Leadershipul este dimensiunea definitorie a ofițerului, iar acesta se concretizează în capacitatea de a lua decizii, de a motiva și coordona oamenii din subordine. Un ofițer este întotdeauna apropiat de subordonați, într-o relație bazată pe respect reciproc. A fi ofițer mai înseamnă să fii un bun luptător, specialist și instructor, să fii apt să utilizezi și să-i înveți și pe alții cum să utilizeze tehnica din dotare.

În calitatea sa de comandant, acesta trebuie să cunoască domeniul condus, să decidă, să dea ordine și să controleze îndeplinirea lor, dar aceste momente determinate în actul de conducere nu exclud, ci presupun o comunicare eficientă, un dialog cu executanții, ascultarea cu răbdare a punctelor de vedere, un prilej de a-și confrunța și a supune unui analiză și concepția personală. A fi, a ști și a face! Acestea sunt componentele modelului de

ofițer, pe care se fundamentează întregul proces de pregătire și de formare din instituțiile militare de învățământ.

Subofițer. Mastru militar

Să fii subofițer (mastru militar) înseamnă, înainte de toate, să fii aproape de oameni, să le înțelegi nevoile și

frământările, să-i îndrumi și să-i conduci atât în situații de pace cât și la război. Subofițerul este coloana vertebrală a armatei. El este lider al grupului militar (grupă, pluton, companie), specialist într-un domeniu care implică o pregătire distinctă, luptător – capabil să desfășoare acțiuni de luptă atât individual, cât și în echipă și instructor – capabil să transmită cunoștințe și deprinderi subordonaților.

Concepția americană: lider de caracter

În concepția americană, ofițerul are la bază integritatea morală și responsabilitatea pentru pregătirea profesională personală și a subordonaților săi. Timp de patru ani, academia West Point modelează caracterul cadeților în vederea atingerii acestor deziderate. Integritatea și verticalitatea morală sunt esențiale în crearea unui ofițer. Nu este atât de important să ai cunoștințe de excepție în domeniul tehnic sau tactic ca să devii un bun ofițer. Într-adevăr, acestea sunt necesare. Dar numai un ofițer de caracter le poate pune într-adevăr în valoare. Viabilitatea unei societăți democratice depinde de modul în care este folosită armata și de modul în care ofițerii își înțeleg și își respectă rolul lor în sistem. Cunoștințele tehnice sau tactice pot crea comandanți militari eficienți, însă numai caracterul moral poate

împiedica evenimente ca Holocaustul, uciderea prizonierilor de război etc. Este deci absolut esențială formarea ofițerilor ca lideri de caracter.

Pregătirea profesională

Pregătirea profesională reprezintă procesul de instruire pe parcursul căruia participanții dobândesc cunoștințele teoretice și practice necesare desfășurării activității lor prezente.

Dezvoltarea profesională este un proces mai complex, având drept obiectiv însușirea cunoștințelor utile, atât în raport cu poziția actuală, cât și cu cea viitoare.

Pregătirea profesională este asigurată de totalitatea acțiunilor de instruire în vederea exercitării, în mod cât mai eficient a profesiei.

Componentele procesului de pregătire profesională sunt:

- formarea profesională
- perfecționarea profesională

Prin formarea profesională se urmărește dezvoltarea unor capacități noi, în timp ce prin perfecționare profesională se vizează îmbunătățirea capacității existente.

Elev caporal Ioana FILIMON

INSTRUCȚIA DE FRONT - PRIMA PROVOCARE A ELEVILOR DE CLASA A IX-A

Instrucția de front este o disciplină în cadrul instrucției militare generale, care are ca scop însușirea de către elevi a pozițiilor și mișcărilor specifice desfășurării activităților și acțiunilor militare, precum și formarea deprinderilor necesare executării lor.

Instrucția de front reprezintă un capitol nou în viața oricărui boboc, necesar inițierii în cariera militară. Încă de la început, bobocii lucrează pentru a-și atinge obiectivele referitoare la instrucția de front, precum formarea deprinderilor militare de bază, uniformizarea executării mișcărilor și pozițiilor specifice acțiunilor militare, realizarea coeziunii subunităților, mărirea rezistenței la eforturi fizice, dezvoltarea spiritului de ordine și disciplină, formarea conduitei și demnității ostășești, portul regulamentelor al echipamentului militar și acordarea corectă a semnelor exterioare de respect.

Activitatea are rolul de a forma din elevi o singură unitate, de a-i face buni camarazi, cinstiți, omenoși, corecți, solidari și atenți asupra fiecărui detaliu pentru a executa corect exercițiile. Instrucția de front îi ajută pe elevi să fie cooperanți deoarece numai așa pot realiza corect ceea ce își propun.

Milităria presupune respectarea ordinelor, a regulilor,

întărirea coeziunii în cadrul subunităților și afirmarea spiritului camaraderesc. Astfel, în cadrul companiei se generează o stare de ordine și disciplină. Așa cum zicea și marele istoric și om politic Atenian: „Este frumos și avantajos să conduci o armată mare, disciplinată și ordonată.”

Tinerilor, în colegiul militar, le corespunde o permanentă perfecționare atât fizică cât și psihică. Prin instrucția de front, fizicul elevilor se dezvoltă foarte bine datorită varietății mișcărilor, iar psihicul devine mult mai receptiv la comenzile primite și la respectarea în deplinătate a regulilor.

Elevii devin prin instrucția de front mai comunicativi și mai respectuoși unii cu alții, cu alte cuvinte – buni camarazi.

Venind în colegiul militar, am fost învățați de către comandanții noștri mișcările fundamentale ale instrucției de front. Deși începători, am fost receptivi la noutățile învățate și mai apoi am participat și la un concurs derulat în colegiul numit „Instrucție cu cântec”. Ne putem mândri că am obținut locul III.

*Elev Karina AVĂDANEI
Elev Anabella COȚOVANU*

COMUNICARE VERSUS NON-COMUNICARE

Se vorbește mult în ultima vreme despre pierderea sentimentelor și impasul comunicării. De lipsa comunicării suferă toată lumea, este un pericol cât se poate de real, ce vine pe internet. Este opera supracomunicării, ca să-l parafrazez pe marele neurochirurg neurolog Arseni, supracomunicarea distruge comunicarea. În momentul în care pot comunica cu oricine, despre orice, în orice clipă, de oriunde de pe planetă, comunicarea își pierde esența. Nu mai comunic cu nimeni. Totul devine superficial, virtual.

Unul din pericolele reale care amenință comunicarea este faptul că oamenii nu mai citesc. Numai textul scris și tipărit în carte are o funcție de ordonare a minții. Textul de scroll (banda de text de pe televizor) sau imaginea TV nu au același efect ordonator; cadrele se schimbă din trei în trei secunde, și atunci mintea ta este secționată. Textura hârtiei, mirosul cernelii, finețea paginii și chiar culoarea sunt odihnitoare, relaxante pentru creier, pe când la televizor și la computer, înțepenești în scaun, te agiți, te enervezi....vorbim toată ziua la telefon și zicem că suntem în comunicare, dar, de fapt, suntem în non-comunicare, spunea același mare specialist.

Despre comunicare și importanța ei se vorbește, cu regularitate, în cadrul cercului de jurnalism, care funcționează în Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul”, de un an de zile. În cadrul Olimpiadei de vară a sportului militar liceal, ediția 2006, cei talentați și dornici să fie, pentru câteva zile, redactori, au făcut cunoștință cu „mica redacție” a colegiului, unde apărea zilnic ziarul INFO Sport cu rezultate, clasamente, comentarii privind desfășurarea competiției. Cercul s-a completat, apoi, cu încă câțiva membri, care au o activitate continuă. Au învățat deja câte ceva din tainele jurnalismului: să realizeze un articol respectând formula piramidei întoarse, să adune informațiile necesare întocmirii unui comunicat de presă, să facă față cu brio unui interviu, să folosească un reportofon.

Lunar apare ziarul colegiului Curier CML care, în ultimele trei luni, este însoțit și de un supliment sportiv – Info Sport, cu articole realizate de cei mai tineri redactori în uniformă bleumarin. Procesul instructiv-educativ în colegiul militar albaulian are și „nuanțe” jurnalistice, pentru că acolo unde comunicare nu e, nimic nu e.

Referent relații publice Daniela FILIMON

VALOAREA INTRINSECĂ A DEMNITĂȚII UMANE

Viața fiecăruia cred că este o înlănțuire de experiențe: unele frumoase „de impuls”, altele mai puțin agreabile, dar de pe urma cărora se poate învăța.

În viața tinerilor, școala este perioada de căutare a propriilor valori, prin intermediul generației mai în vârstă.

Din poziția de partener, la acest dialog, consider că trebuie sădită în cunoștințele tinerilor dorința de a realiza cât mai mult în viață, asigurându-și meritul prin strădanie și efort.

Această idee trebuie cultivată în anii adolescenței, perioada fundamentală pentru evoluția și devenirea fiecărui om.

Adolescența este perioada de maximă mobilitate comportamentală, când o chemare înspre bine sau înspre rău va putea fi auzită și urmată la fel de bine. Totul depinde, în ultimă instanță, de scara valorilor care îi este acreditată de educatori, mediu și societate.

Anii de liceu sunt ani de maximă importanță pentru întregul drum în viață.

Tinerii doresc în mod sincer să facă „ceva deosebit”. Aceasta este o trăsătură frumoasă, care, atunci când nu este alterată de goana după note, după un renume ieftin, după reclamă goală, poate defini ceea ce are mai frumos adolescența.

Dar nu de puține ori suntem martorii unor asemenea fenomene: faimoși în clasă și subunități nu sunt considerați decât elevii cei mai merituoși ca și elevii cei mai leneși, dezordonați sau indisciplinați, iar elevii de la mijlocul celor două ipostaze sunt trecuți adeseori cu vederea.

În experiența de diriginte, nu mare mi-a fost mirarea, când un elev mi-a spus, în mod voluntar, că modelul lui în liceu este un elev din clasa a XII-a, analizat în toți anii în consiliul profesoral ca element negativ. Atunci mi-am dat seama că în mintea lui insuficient pregătită ori adaptată la erorile umane, își poate face loc gândul: totul este să faci ceva ieșit din comun pentru a deveni renumit, indiferent de sensul în tabela valorilor umane. Aici, socotesc eu este o

„bubă” a educației. Cred că ar trebui insistat în toate prilejurile școlare asupra valorii intrinseci a actelor ieșite din comun.

La aniversarea a 130 de ani de la înființarea Societății de Științe Geografice, stând de vorbă cu fostul prorector al Universității București, în timpul studenției – decanul facultății – prof.dr.docent Grigore Posea, acesta mi-a destăinuit că m-a remarcat din timpul examenului de admitere că aveam un simț aparte în decelatul binelui de rău, al cunoștințelor utile de cele nefolositoare și că cea mai bună opțiune a mea ar fi catedra. Și cred că nu a greșit, dar nici eu nu i-am înșelat speranța.

În timpul practicii pedagogice ne-am adoptat un percept al lui Leibnitz: „Facem mai bună specia omenească atunci când îi facem pe tineri mai buni și mai iubitori de cinste, adevăr și muncă”.

Profesor Ioan SPRINJEAN

BOBOCII

Poate că nici nu-mi mai amintesc primii pași lăsați în urmă. Am pătruns în tainele inițierii fără a reuși să înțeleg atunci ce mi se întâmplă și iată-mă acum lăsând în spate aproape un an de liceu militar, totuși, încă boboc.

Nu credeam că voi ajunge să regret trecerea timpului. Parcă acum trăiesc emoțiile începutului, emoțiile descoperirii unei noi lumi, dar există trăirile unor experiențe deja dobândite. În viziunea mea, deși azi încă boboc, liceul devine de pe acum o inițiere în lumea ce se află dincolo de drapel, în tainele necunoscutului.

Acum, la sfârșitul clasei a IX-a, privesc oarecum cu invidie bobocii care astăzi trăiesc emoțiile probelor admiterii în acest colegiu, elevi care anul viitor ne vor lua locul, trăind și ei tainele inițierii.

Aici am văzut pentru prima dată ceea ce înseamnă cu

adevărat colegialitatea, când elevi din ani mai mari încercă să ne ajute în trecerea fiecărui obstacol ivit la acest început de drum. Pentru noi, bobocii, dar și pentru ei, liceul e o treaptă importantă pe care elevii claselor a XII-a aproape au depășit-o, muncind acum cu ambiție pentru o nouă încercare: bacalaureatul. Le urez mult succes și sunt singură că efortul și ambiția lor, însoțite de puțin noroc și multe speranțe, le vor aduce reușite. Alăturăm acestora inimile noastre, ale colegilor mai mici, ce trăim împreună cu ei emoțiile unui examen pe care îl vom simți și noi odată.

Aici, sub culorile drapelului, conviețuim de la cel mai mic la cel mai mare, ne împărtășim fericirea, tristețile, bucuriile, trăim sentimente ce peste ani vor renaște în mintea noastră ca amintiri...

Elev Adriana MILĂȘAN

ÎN TRE BOBOCII...

Numai privind în trecut poți da sens viitorului. Deși au trecut doi ani de când am pășit spre o nouă familie, emoțiile și amintirile ne cuprind cu aceeași intensitate.

Boboci fiind, am încercat să urcăm și să atingem vârful piramidei creat de generațiile anterioare. Nu putem spune că a fost ușor: despărțirea de părinți, de fratele mai mic sau pur și simplu de amintirea unei năzbâtii ne stârnea o lacrimă cristalină pe obraz.

Trist și greu la început, în clasa a IX-a ne simțeam parcă singuri, abandonati într-o lume necunoscută. Aceasta a fost prima impresie, însă totul a devenit plăcut datorită colegilor mai mari, profesorilor noștri înțelegători și foarte bine pregătiți și, bineînțeles, datorită cadrelor companiei, „mămica și tăticul nostru”, după cum i-am numit noi.

Departate de cei dragi, am reușit să formăm o familie de frați și surori, dornici să pășim pe drumul cunoașterii...

Elev frunțaș Mirela FLORESCU

... ȘI ABSOLVENȚI

Actul întâi ...

Povestea noastră a început într-o toamnă cadentă, când o sută de destine și-au unit drumurile pentru a urma aceeași cale. Aveam sufletele încărcate de speranțe și fiori, iar gândurile noastre încercau să străbată nemărginirea timpului pentru a ajunge undeva... departe... Mândri că purtam uniforma bleumarin cu vipușcă de general, am învățat că în armată se începe mereu cu stângul, dar unii au pierdut prea repede cadența.

Actul doi...

Vise și neîmpliniri, realizări și eșecuri, înălțare și cădere, între aceste limite a oscilat existența noastră. Cu gânduri înălțătoare, zburând sus... mai sus... tot mai sus am încercat să prindem clipa nemuririi, dar acum ...

Au trecut patru ani de când, pentru prima dată, am pășit cu emoție și timiditate în această instituție. Râzând, dar totuși cu tristețe și nostalgie, rememorăm începutul, întâlnirea cu necunoscuții ce aveau să devină colegi, prieteni adevărați, camarazi la bine și la greu, stângăciile noastre sau primii pași în cadență.

Timpul s-a scurs și emoția începutului s-a transformat în emoția sfârșitului, timiditatea bobocilor în încrederea absolvenților, stângăcia debutului în experiență. Astfel, noi, bobocii de altădată, am ajuns la capătul celor patru ani de liceu, înfruntând greutățile impuse de uniforma militară, bucurându-ne de succese, scriind pas cu pas povestea unei generații, povestea Companiei I.

Olimpici, sportivi, artiști am luptat împreună pentru prestigiul companiei noastre și al instituției pe care o reprezentăm cu mândrie, iar micile abateri de la strictetea militară nu sunt decât mici escapade adolescente care ne condimentează povestea.

În cei patru ani de liceu ne-am maturizat, am devenit exigenți cu noi înșine și cu cei care ne înconjoară, am învățat ce înseamnă prietenia, simțul răspunderii și autodisciplină, am întâlnit persoane de la care am învățat cum nu trebuie să fim, ne-am descoperit pasiuni și talente. În anul patru, mai mult ca oricând, am dat dovadă de maturitate, privind cu seriozitate spre examenele ce ne așteaptă, am perseverat și am încercat mereu să ne ridicăm la nivelul așteptărilor noastre și ale profesorilor care ne pregătesc.

Sfârșitul poveștii ne găsește încrezători în forțele proprii, privind spre viitor cu speranță, având dorința reușitei la examenele ce ne așteaptă, dar și nostalgia, gândindu-ne cu tristețe la despărțirea de colegi, de prieteni, de profesori, de cadrele militare pe care le-am îndrăgit și atâtea clipe frumoase din viața de elev de liceu militar ...

Ani de liceu...

Elev plutonier adjutant Andreea Nicolcicioiu

Actul trei...

... povestea noastră se apropie de final. Purtăm cu toții în suflet acea teamă îndepărtată, privind cu nostalgie și regret, atâtea și atâtea clipe trecute. Pașii noștri merg însă mai departe, spre alte speranțe, spre alte idealuri, dar nu vom uita niciodată că alături de cadrele militare și profesori, adevărați părinți spirituali, am fost protagoniștii unei povești ce în scurt timp își așteaptă punctul final.

Actul patru...

File albe așteaptă să poarte povara slovelor de aur ce scriu cu mândrie finalul poveștii companiei a IV-a. Orizonturi largi se vor deschide în calea vieții noastre, drumul se va despica din nou, dar gândurile noastre vor rămâne mereu cufundate în acea toamnă cadentă ...

Elev sergent Geanina MARINCAS

ÎN PAȘI DE DANS...

Emoție ... bucurie ... nerăbdare ... acestea au fost sentimentele care au inundat sufletul micilor noștri artiști de-a lungul acestui an școlar, datorită importanței spectacolelor pe care le-au susținut.

Ca în fiecare an, reprezentanții cei mai valoroși ai activităților culturale au prezentat în incinta colegiului, dar și în afara lui, numeroase spectacole care au impresionat prin diversitatea momentelor și prin rafinamentul expresiilor.

Dintre toate spectacolele susținute, cele mai importante și mai adânc întipărite în memoria artiștilor au fost cele de la București, unul cu ocazia Zilei Armatei din 25 octombrie 2006, iar cel de-al doilea cu ocazia Zilei Internaționale a Femeii, din 8 martie 2007.

Deși obișnuiți cu publicul și cu atmosfera de pe scenă, artiștii noștri au fost conștienți de onoarea pe care au primit-o și, de aceea, s-au pregătit cu foarte mare seriozitate pentru cea dintâi mare plecare la București. Înarmați cu emoții și numere artistice nou-nouțe, reprezentanții colegiului nostru au reușit să realizeze două spectacole formidabile: unul în aer liber în Piața George Enescu, iar cel de-al doilea în Aula Ministerului Apărării.

Succesul obținut a fost răsunător întrucât laudele au fost primite de la personalități importante ale armatei române, precum șeful statului major, domnul amiral doctor Gheorghe Marin.

De asemenea, talentul lor a fost atât de apreciat încât, cu ocazia unei sărbători importante, „Ziua Internațională a Femeii”, colegii noștri au fost solicitați să susțină un nou spectacol la București, pentru a omagia doamnele care poartă uniforma militară.

De data aceasta, emoțiile au fost și mai mari deoarece spectacolul trebuia să fie susținut în întregime de colegiul albaiulian, fără participarea altor grupuri artistice, după cum s-a desfășurat primul spectacol. Din acest motiv, repetițiile pe scena Aulei au fost numeroase, cu succesive intervenții din partea organizatorilor, e drept, constructive.

Cu toate acestea, când cortina a fost ridicată și ade-

văratul spectacol a început, sufletul spectatorilor a fost invadat de bucurie la vederea micilor profesioniști, dornici să-și dovedească valoarea.

Cea mai mare răsplată pentru efortul depus a constat în adresarea felicitărilor, însoțite călduros de o floare, oferită din partea domnului general locotenent doctor Ioan Sorin, care a rămas impresionat de dăruirea elevilor în ceea ce fac.

Această experiență a fost cu atât mai frumoasă cu cât cei de la Regimentul 30 Gardă București, unde au fost cazați colegii noștri, ne-au primit cu căldură, iar la sfârșitul primei vizite la București, fanfara gazdă le-a oferit un spectacol impresionant.

Cele două spectacole au solicitat numeroase sacrificii din partea elevilor pe planul învățământului și, de asemenea, pregătirile intense și călătoriile lungi s-au transformat uneori într-o stare de oboseală, însă toate acestea nu au mai contat când aplauzele și laudele primite au încununat succesul în urma spectacolelor prezentate.

Elev caporal Diana DIACONU

"Parfum, culoare, sunet ... se îngână și-și răspund"

La „Atelierele de creație literar-artistică” ale elevilor din colegiile militare, ediția a II-a, desfășurate la Câmpulung Moldovenesc, elevii cercului de educație plastică al Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul” s-au remarcat prin compozițiile plastice pline de culoare și sentiment, prin sensibilitate și creativitate.

Neavând nicio temă impusă au putut să-și pună în valoare talentul și capacitatea creatoare.

O apariție de senzație și o surpriză plăcută atât pentru participanți cât și pentru organizatori au reprezentat-o lucrările de grafică, realizate de elevul Ovidiu Rus, înzestrat cu un talent incontestabil, a cărui grafică este plină de lirism și sensibilitate.

În cadrul expoziției care a întrunit lucrările realizate de elevii din toate colegiile militare, alături de lucrările elevilor noștri, s-au remarcat atât elevii din Câmpulung Moldovenesc, care-au realizat tapiserii inspirate din arta populară, cât și elevii de la Breaza, care au realizat o excelentă expoziție de artă fotografică și una de icoane pe sticlă. Întreaga expoziție a fost un moment al promovării valorilor; toți elevii venind cu inovații în domeniul artei, față de anul precedent, iar activitatea s-a dovedit a fi un real succes și un schimb de experiență fructuos.

Profesor Noemi Kusztos

SPORTIVII SUNT EROI

Pentru vechii greci, participarea la Serbările Olimpice era un eveniment deosebit în viața lor. A câștiga într-una din probele marilor întreceri era o bucurie greu de înțeles în zilele noastre, nu neapărat pentru valoarea premiului, cât îndeosebi pentru conotațiile moral-valorice. Gloria învingătorului olimpic se răsfrângea asupra cetății de unde venea, conferindu-i o strălucire deosebită.

La catedra de Educație fizică a început lupta pentru glorie, a sosit momentul să valorificăm în competiții antrenamentele istovitoare desfășurate de cele mai multe ori până la limitele resurselor fizice și psihice.

Sportivii din colegiul nostru au găsit drumul spre afirmare.

Primele rezultate notabile au fost oferite de participarea elevei Raluca Irime la Campionatul național de cros de la Craiova, unde a făcut parte din echipa de cros a Blajului. Echipa a ocupat locul II. Rezultate notabile au avut și karatiștii care au participat la Cupa României – Țicleni. Astfel, elevii Adrian Mânzatu din clasa a XII-a A și Claudiu Otea din clasa a XI-a D au ocupat locul II, iar elevul Andrei Kovacs clasa a XII-a D, locul III.

Calificarea celor două echipe de volei fete și băieți la faza de zonă este o altă performanță notabilă.

Andreea Nicolcioiu și Ionica Avram au participat în echipă împreună cu o elevă de la Liceul Sportiv Alba-Iulia, la Campionatele naționale de marș pe 10 km, ocupând locul III.

Dictonul “Minte sănătoasă într-un corp sănătos” arată încă o dată că este perfect valabil și în zilele noastre. La concursul județean de cultură generală „Participarea românească la Jocurile Olimpice”, colegiul nostru a fost reprezentat de trei sportivi. Este vorba de Romina Mârza, clasa a X-a A, Ioan Făgădău, clasa a X-a A și Cristian Sântean, clasa a X-a D. Echipajul colegiului nostru s-a clasat pe locul I.

Eleva Alexandra Marian din clasa a XI-a C s-a clasat pe locul II la etapa județeană de șah rapid și a fost invitată să participe la finala pe țară de la Iași.

Dar greul abia acum începe. Ne așteaptă o mulțime de competiții la care sperăm să obținem rezultate frumoase. Sperăm ca elevii noștri să se bucure de laurii învingătorilor și să fie tratați ca adevărați eroi ai cetății pe care o reprezintă, asemeni sportivilor din Grecia Antică. Un aspect remarcabil ar mai fi apariția gazetei „Info Sport” cu primul număr în luna februarie. Catedra de educație fizică mulțumește cu această ocazie colabo-

ratoarelor Carmen Cîmpean și Daniela Filimon. Sperăm ca simbolul de continuitate a cercurilor olimpice de pe prima pagină a gazetei să fie un imbold pentru un număr cât mai mare de ziare.

S-a desfășurat finala de marș militar între colegiile militare, al cărui rezultat ne-a fost favorabil, clasându-ne pe locul I.

Merită toată admirația noastră pentru efortul depus. Felicitări sportivilor și profesorilor care i-au instruit.

Profesor Sorin SECĂREAN

„OCROTIȚI DE EMINESCU”

Concursul de creație literară „Ocrotiți de Eminescu” de la Blaj, la care am participat, a fost un prilej inedit pentru micii ucenici ai penelului, dar și pentru cei ce și-au găsit liniștea în versuri mai demult, să interacționeze într-o lume în care creația nu se limitează doar la șapte zile, ci continuă cu fiecare rând așternut pe hârtie într-o lume a frumosului - o lume a trăirii poetice.

A avut și colegiul nostru reprezentanți: Ana Maria Pușcașu, Andrei Kovacs, Ovidiu Rus, Andreea Sava, Laura Moldovan, Camelia Vieru, Adriana Milășan, toți sub îndrumarea domnișoarei profesoare Simona Simu.

Punctul forte al concursului a fost întâlnirea cu oameni de valoare ai literaturii și culturii județului, un mic cenaclu literar în care discuțiile gravitau în jurul poeziei eminesciene. A fost o întâlnire memorabilă cu unii dintre cei mai buni poeți ardeleni ai momentului – Ion Mărginean și Aurel Pantea. Discuțiile purtate au acaparat atenția întregii săli. A fost plăcut mai ales când ne-am implicat și noi. Ana Maria Pușcașu a cerut un lucru ce se vroia a fi firesc, dar și special: o definiție a poeziei, Adriana Milășan a lăsat și ea o imagine plăcută, în special, unuia dintre poeți prin melodia versurilor sale, iar eu am ținut să condamn sensul sintagmei „în armată nu e loc de muze”, prin lecturarea câtorva din propriile-mi creații.

Cenaclul a fost completat de concursul de recital în care s-au întrecut cele mai sensibile suflete pătrunse de proza eminesciană.

Astfel, Blajul, topos al culturii românești, a găzduit și a premiat și elevi de-ai noștri. Am obținut două locuri II: Ana Maria Pușcașu – secțiunea creație și

Camelia Vieru – secțiunea recital; un premiu al Bibliotecii Județene, Adriana Milășan și patru mențiuni.

Evenimente ca acestea sunt, din păcate, organizate mult prea rar, iar valorilor liricului românesc se vor stinge treptat, odată cu trecerea timpului.

Elev sergent major Ovidiu RUS

Grafica: elev sergent major Ovidiu Rus

PUTEREA GÂNDULUI

Într-una dintre lecturile mele am descoperit un articol într-o revistă de fotografie referitor la experimentele doctorului Masaru Emoto. Despre ce este vorba? Acesta a luat o mostră de apă dintr-un izvor, a înghețat-o până la -25 grade C după care, cu ajutorul unui microscop puternic, i-a fotografiat structura moleculară în timp ce se topea. Mai apoi, aceeași mostră de apă a fost sfințită de un preot budist și a repetat experimentul. Spre surprinderea sa, rezultatele au fost total diferite. A repetat ulterior experimentul în diferite feluri chiar cu apă introdusă în recipiente de sticlă pe care a lipit etichete conținând cuvinte precum „iubire”, „mulțumire”, „mi-e dor de tine”, dar și „mi-e silă de tine” sau „Adolf Hitler”. La fel ca și în experimentul descris mai sus, rezultatele au fost diferite. Apa din recipientele inscripționate cu cuvinte frumoase a produs cristale superbe, în timp ce apa din recipientele inscripționate cu cuvinte urâte a produs cristale deformate și hidoase.

Dacă sunteți curioși să aflați mai multe amănunte sau să vedeți fotografiile realizate de doctorul Masaru Emoto puteți găsi informații cu ajutorul Internetului. Această descoperire mi s-a părut deosebit de interesantă sub aspect psihologic îndeosebi, dar și sub aspect uman în general. Imediat m-a dus gândul la cultura noastră românească și

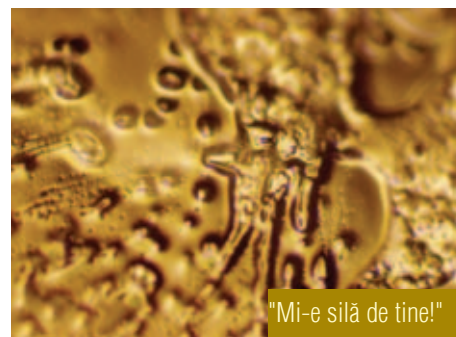
creștină. Mi-am adus aminte de apa sfințită, despre care bătrânii spun că nu se strică. Apa sfințită prin rugăciune de Bobotează se numește Aghiasma Mare. Aghiasma are proprietăți miraculoase, puteri sfințitoare și tămăduitoare. De aceea se păstrează nestrucată vreme îndelungată, rămâne tot așa de proaspătă, de curată și plăcută la gust ca și când ar fi atunci scoasă din izvor. Cu această apă sfințită, păstrată și în biserică se stropesc persoanele sau lucrurile ce trebuie exorcizate, curățite sau sfințite.

Experimentele doctorului Masaru Emoto mi se par extraordinare deoarece se poate dovedi științific faptul că emoțiile noastre pot modifica structura cristalelor de gheață, pot avea „ecou” asupra apei. Gândiți-vă doar că omul este 70% apă! Gândurile despre propria noastră persoană, emoțiile și aspirațiile noastre, cuvintele, starea noastră psihică în general, toate ne influențează starea de sănătate, calea spirituală și intelectuală. Modul în care relaționăm cu ceilalți poate avea impact și „ecou” în fiecare dintre noi. Puterea gândului poate avea „ecou” în propria noastră persoană și în tot ceea ce ne înconjoară. De aceea vă doresc să gândiți frumos, să aveți emoții și sentimente frumoase.

Psiholog școlar Darius DURIGA

Doctorul Masaru Emoto

CHEIA MISTERIOASĂ

Băiețelul privi undeva sus, pe fațada blocului cu sute de ferestre, un adevărat turn.
— Tăticule, tăticule!

La etajul IV apăru capul unui bărbat.

— Ce-i?

— Avem o scrisoare de la mătușa Ana. Aruncă-mi cheia.

E sigur de la mătușa.

Cutia poștală se afla la parter. Tatăl zăbovi o vreme, până să apară din nou la fereastră. Băiețelul aștepta nerăbdător jos, pe banda de asfalt. Mătușa se afla bolnavă într-o stațiune de munte, în salonul unui spital foarte mare, în mijlocul unei păduri negre de molid.

Dacă n-ar fi avut un picior imobilizat în ghips, tăticul ar fi zburat sigur jos, coborând cele optzeici și nouă de trepte. Mătușa Ana era sora lui și era foarte, foarte nefericită. Iar veștile de la sanatoriu, seamănă cu veștile sosite de pe front. Chiar aseară îi vorbise soției lui astfel. Băiețelul se juca cu alți copii: „Bate ora patru, omul negru n-a sosit!” Și copilul nu știa cum arată moartea.

— Ai grijă! Strigă tatăl, azvârlind cheia jos.

Cheia era legată cu o fundă de mătase roșie. Băiatul o văzu coborând. Prin aer zburau fluturi de toate culorile. Cheia cobora, cobora. Tatăl băiatului o urmărea de la fereastră. Oamenii mari din turnul blocului își făcuseră o obișnuință din a arunca jos copiilor, fel de fel de jucării, chiar și bani pentru cumpărături. Și nimic nu se pierdea, totul cobora mai lin sau mai repede pe suprafața de asfalt a trotuarului. Cei mai mari se făleau că știu și de ce lucrurile cad și nu urcă: Legea gravitației, se mândreau ei. Și din pricina aceleiași legi nesuferite, nimeni nu avea dreptul să se aplece peste balustrada balconului. În fine...

Mătușa Ana era bolnavă și cutia poștală avea două orificii prin care băiețelul văzuse numele mătușii. Va deschide ușița și va urca într-un suflet la etajul patru.

Cheia cădea ... cădea ... și băiețelul o iubea pe mătușa Ana, fiindcă ea îl ajutase să-și rezolve mai multe probleme la matematică. Închise ochii: așteptă clinchetul atingerii cheiței de asfalt.

— Ei, strigă tatăl de la fereastră, ce faci?

Dar probabil că băiețelul nu-l auzi. Printre gene urmărea traiectoria micului obiect strălucitor. Cheia abia se afla în dreptul etajului trei, așa că, fără nici un motiv, se gândi să viseze un pic: se afla cu mătușa Ana într-o cofetărie și

mânca o înghețată mare, mare cu frișcă și ciocolată. Stătu așa multă vreme, poate o după-amiază întreagă. Citise „Alice în Țara Minunilor” și timpul numai conta.

Dar cheița începu să-și facă de cap devenind fermecată; refuza să sosească și, astfel, băiețelul începu să se îngrijoreze. Oare ce se întâmplase? O fi furat-o vreun fluture? Sau o fi luat-o vreo pasăre îndrăgostită de sclipirea mărgăritarelor?

Și mai așteptă o după-amiază întreagă, poate chiar o săptămână. Numai că se petrecuse o neregulă. Tatăl strigă:

— Cum e? A ajuns?

— Aștept, zise băiatul.

— Naiba s-o ia! răspunse tatăl.

Băiatul privi spre cer, nedumerit.

— Unde-i? N-am auzit-o căzând. Am fost foarte, foarte atent.

Nu se știe de ce se întristă. Ceilalți copii se jucau „Omul Negru n-a sosit”. O groaznică nenorocire îi dădea târcoale.

— Dumnezeuule, strigă tatăl. S-a dus! A intrat în canal, la picioarele tale. Uite, acolo, chiar la picioarele tale. Am văzut-o eu.

Pe asfalt se afla un capac greu, de fier, capacul canalului avea o gaură mică, mică, mică. Gaura aceea aducea mai mult ca sigur în măruntaiele adânci ale pământului. Nimeni nu scăpase vreodată pe acolo măcar un ac. Numai tatăl lui izbutise tocmai din vârful turnului Babel (mămica spunea așa: ăsta-i un turn Babel) să nimerească gaura aia mică, mică, mică.

Cheița fugise și nu mai exista. Cutia de poștă va rămâne închisă pe veci. Și scrisoarea mătușii Ana... Da, numai moartea condusesese cu grijă cheița spre pierzanie. Dacă toți oamenii ce locuiau în turnul Babel s-ar fi străduit o mie de ani să nimerească prin gaura aia mică, mică, mică cu o monedă de zece bani și tot n-ar fi reușit. Aproape nici nu se știa că există.

Băiețelul izbucni în hohote de plâns, simțind că mătușa Ana dispăruse.

Tatăl chinându-se, coborî posomorât, apăsător de presimțiri, forțat ușița de tablă a cutiei poștale și rupând plicul începu să citească scrisoarea. Măinile îi tremurau de emoție. Era...

Elev caporal Ana Maria DIACONU

ZBORUL ÎNGERILOR

*Asfințitul, atât de roșu și de rece,
Ca un aer mistic și visător,
Răzbate prin crengi acum fără culoare,
Razele mai fac un dans.*

*Ca niște păsări ale tăcerii,
Prin aerul adormit și mut,
Ei zboară cu puterea iubirii,
Aripi simple din pene și lut.*

*Și se zgâiesc la a lor măreție,
Flori ale nopții în violet ucigător,
Fiarele blânde scăldate în grație,
Fiarele blânde scăldate în grație,
Îngerii lunii s-au trezit și zbor.*

*Cu palmele-ntinse și ochii de ceară,
Ei caută dragostea în muguri și stele,
Un gând pierdut ,chiar și-o vorbă amară,
Nimic nu ar clinti a lor vis de tăcere.*

Elev fruntaș Paul Isailă

MAGIA DE SEARĂ

*— Poți să deschizi ochii acum,
s-a scurs deja întreg apusul ,
se-ntinde luna peste drum
ca să-și îngroape visul .*

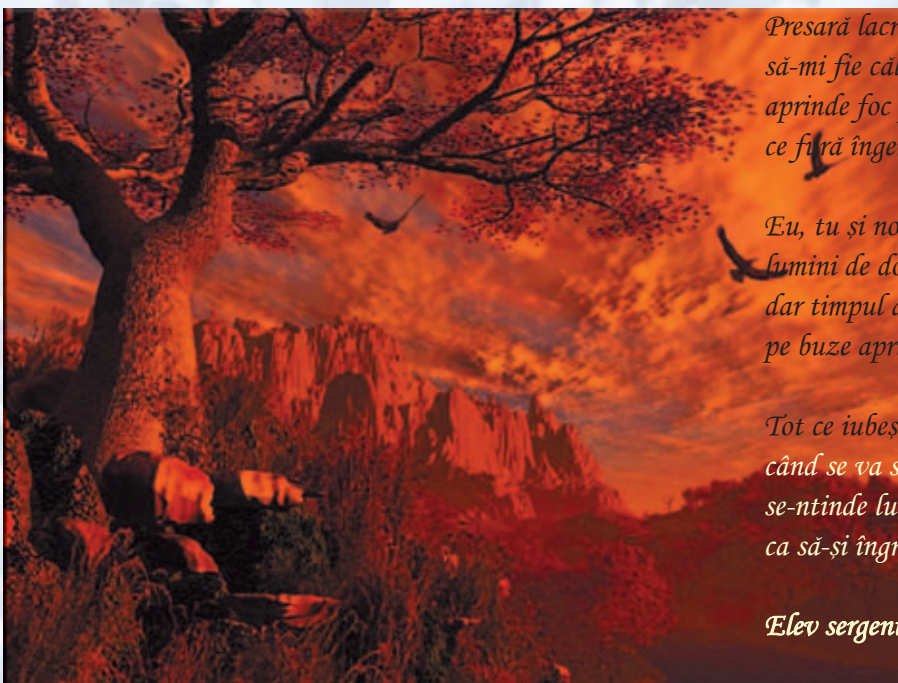
*Din ale tale gene-amare
o să-mi sculpteze aripi vântul,
să te petrec în grea visare,
călcând, desculț, întreg pământul.*

*Presară lacrimi pe noaptea mea
să-mi fie călăuze în mister,
aprinde foc pe-ntreaga stea
ce fură îngerii din cer.*

*Eu, tu și noi am fost cândva
lumini de dor pe noaptea grea,
dar timpul a murit încet
pe buze aprinse de poet .*

*Tot ce iubești ajunge scrum
când se va stinge dansul,
se-ntinde luna peste drum
ca să-și îngroape visul.*

Elev sergent major Pușcașu Ana-Maria

BASMUL NOPTII

Amurgul nu vrea de tot să se stingă
Sub ploaia ultimelor raze.
Și atunci, în cea din urmă clipă,
Explodează în cioburile unui imens buchet...
De trandafiri.

Noaptea neagră, neagră se lasă
Căci cerul în ploaia pământului cade,
Întunericul îmi brazdă întreaga fereastră,
Privesc spre cer, unde sunt zărilor sihastre...
Se sting culorile.

Pământul... felinar al nopții ce veghează veci
Și istovit printre-ai noștri aștri;
Luna... legănându-se, din izvoare de lumini
Se ridică precum o găleată de mărgea și...
Palizi ochii.

Cerul presat cu cioburi de stele,
Se rupe în două și stele par fluturi de noapte,
Moți de ciucuri de lumină
Gata să plece și gata să vină...
Cu străluciri și șoapte.

O stea șoptește lumii povești cu miere poleite,
Când cerul se regăsește în chip de basm;
Cu lacrimi de foc peste gânduri picurate
Stelele ard pe veșnicul lor locaș...
Pe bolta tinereții.

Elev fruntaș Adriana Milășan

MEDITAȚIE

în fiecare zi ne întrebăm
cine suntem;
alergăm după ce am
vrea să fim,
dar în fiecare secundă
umblăm desculți prin poezie,
timid să nu ne trezim pe noi înșine
și să realizăm că până la urmă
toți suntem visători
fără să închidem ochii...

Elev sergent Iulia Mursa

IDEAL

Deschidem universuri călătore
În sufletul ce-n veci ne poartă
Către tărâmurii prea nemuritoare
Un dor de vis, un clar de-acasă

În taină ridicăm zăvorul
Și primul prag al vieții-ncet îl trecem
Nu ne-am obișnuit încă cu zborul
Suntem copii stângaci, așa ne zicem.

Prin viața noastră trec trenuri o mie
Ce ne-ancorează bucurii ... neazuri
Dar nu e greu, credința noastră-i vie,
Lacrimi și zâmbete au renăscut din veacuri.

Îți las, îmi lași, lăsăm o amintire
Un suflu cald sau rece după viață
Ne vom întoarce poate-n veșnicie
Printre o oră și o dimineată

Tă-ștept cu soare
Cu un zâmbet sfânt
Copil am fost ... copil am să rămân
Tă-ștept cu dor
Atunci când o să zbor,
Rămân un suflet ... și totuși muritor.

Elev Ana Maria Susan

A TREIA

Mi-a crescut a treia mână.
Are șapte degete: unul mai urât ca celălalt
În ea se îmbină și parte stângă și dreaptă
Și e la fel ca o treaptă
spre un Nu Știu Ce ...

Are palmă prea mare, cu multe adâncituri
să-mi ghicești în ea, țiganco, că-i neagră ca tine,
păcatul ăla de viitor ...
Ce naiba m-asteaptă ?

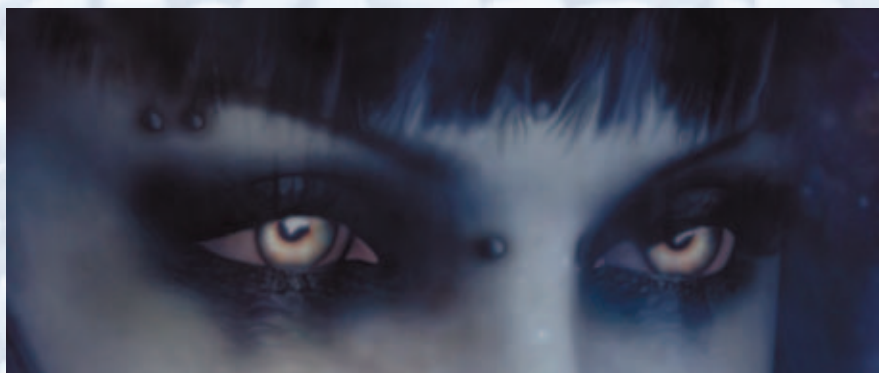
Mă chinui să scriu cu ea
Căci două degete-i atârână
Și le lovesc neconținut
De le mnul timpului din masă – ar fi ceva de m-ar dărea –
mă cutremură însă și simt o tahicardie –
mai bine m-ar dărea.

Nu-i bună de nimic !
Ba mai și lovește timpul din spate
Și-i dă câte un impuls înainte ...
Aș vrea s-o retez și nu pot
o să-mi tragă sufletul, în care a prins rădăcini, în jos și
o să mi-l prăbușească cine știe unde ...

O să-i tai două degete, pe-alea mai urâte
Să pară și ea mai normală.

O ! Vezi, țiganco ? – măcar de-ar fi albă –
Să-ți întind mai bine palma stângă

Elev sergent Nicoleta Toader

DRAGOSTEA - ZIUA JUDECĂȚII

Singura lume care exista se numea Entania, un pământ vast și binecuvântat. Aici dăinuia un singur anotimp, unic prin elementele sale, iar zeii își împărțeau dragostea acestui loc și el le împodoba trupurile dumnezeiești.

Doi îndrăgostiți își petreceau timpul plimbându-se în lungimea râurilor, iar el și ea erau frumoși. El era născut din lumina Lunii, iar ea din suflarea blândă a Mării. Ei se iubeau, spunând asta mereu, dar nu cunoșteau esența dragostei, nu știau ce înseamnă atingerea și nici chiar privirea caldă. El i-a spus acest lucru mamei sale, Luna, și aceasta a făcut ca noaptea să ningă stele, iar la plecare i-a spus Dimineții să creeze o rouă dulce, care a acoperit și amuțit totul. Astfel, chemarea iubirii era făcută.

Amiaza a venit mai repede, iar din cer s-a deschis o poartă de ceară. Apoi, într-un zbor adunând norii, Sindu și-a făcut magnifica apariție, căci el avea aripile unui arhanghel, moi ca puful, dar ascuțite ca lama sabiei. Și cerul a plâns de fericire, lacrimile erau petale. Soarele s-a ascuns deoarece frumusețea inedită a chipului lui Sindu l-ar fi doborât. Cerul se sprijinea în spatele lui Sindu înfăptuit din piatră, dar acum îngerul a luat cerul în palmă, dezmierdându-l cu obrazul lui cald. Trei tornade compuneau părul desăvârșit al zeului și, în sfârșit, ochii-i erau ca două misterioase galaxii.

El era zeul dragostei, al nebuniei, al obsesiei și al blândeții. Zeul a luat harpa, orizontul, și-a început a cânta balada sufletului propriu, vocea lui era un tunet domolit și melodios. „Ce e dragostea fără ingredientul nebuniei, ce e dorința fără obsesie, ce e dragostea fără dor și pierdere de vreme?” Nu ai alerga tu, îndrăgostitul, pe un drum presărat de cioburi, pentru a ajunge în sfârșit în brațele iubitei tale?” „Nu ți-ai împărți tu tot aurul și argintul pe o piatră nenorocită, știind că ea este dragostea vieții tale?” Sindu luase o petală și o suflă pe obrazul ei, iar acum cei doi descopereau blândețea și asta le plăcea.

„Dragostea este un zâmbet aprins, uneori acru sau chiar aiurit!” Cerul a făcut un zgomot la spusele îngerului albastru: „Ce dragă mi-e mie mintea care, în propria nebunie, nu vede decât ochii celui ce i-i drag.” Iar cei doi îl ascultau pe Sindu și acum se iubeau nebunește, aceasta plăcându-le.

Dar florile, auzind asta, s-au înălțat și au crescut, iar copacii și-au lăsat frunzele să zboare libere, pământul deveni jilav. Rădăcinile întâlneau acum lumina de afară și îi incolăceau pe cei doi gâdilându-i, iar ei au răs pentru prima oară. Barzii galanți ies pretutindeni și încep să cânte, și astfel Kuavir, prințul naturii și zeu al iubirii pure, izvorăște din ape, iar ochii sunt două lacuri, părul cascada, gura-i încolțirea unui boboc și trupul simplu, mlădios, îmbrăcat în verde. Kuavir, însoțit de fluierul său, își cântă și el balada, iar unde el privește, chiar deșert de-ar fi, acel loc renaște și râde din nou. „Bine te-am găsit, frate nebun!” râdea el.

„Sindu, când o să înțelegi tu că puritatea este rochia de mireasă a iubirii, că tot ce e curat de binecuvântarea naturii se bucură?” Și Kuavir dansa.

„Ce poate fi mai frumos, decât să fugi pe iarba moale, dezbrăcat?!” Dezbrăcat... Dezbrăcat de invidie, de boala mișeală care pândeste în aer, de gândul urât al actului urât. Bucurați-vă voi, porumbei dragi, căci eu vă ofer trandafiri și apă cristalină, iar aerul pe care voi îl respirați îl voi numi chiar dragostea. Dar soarele lipsea din cauza lui Sindu, iar florile nu erau calde ci triste. Iar prințul jignit îi fura lui Sindu petalele cu care a coborât din cer și acesta la rândul să use mânie, iar la gândul său vântul smulse florile din pământ. Cei doi îndrăgostiți văzură acestea, iar ei învățau cu ușurință tristețea, invidia, uitarea, furia și nu în cele din urmă – răzbunarea, iar acum se simțeau diferit.

Dar din pământ a ieșit o piatră... O piatră de mormânt, iarba a ars în jurul ei, iar aerul a devenit greu și vietățile fericirii s-au speriat și au părăsit locul. Sindu și Kuavir și-a acoperit chipurile la zărirea fratelui lor, Necron, portarul morții, zeu al dragostei amărâte și al tristeții. Boala lui Necron, i-a cuprins pe cei doi îndrăgostiți și aceștia descoperiră durerea. „Vă mulțumesc vouă, fraților, pentru această umilă chemare, căci singur mă simțeam acolo jos.”

„Dispari Necron, infectule!” ziceau Sindu și Kuavir, urându-l. Iar el împreună cu iubita vioară glăsuiră și ei balada lor. „Prea mult preț puneți voi, fraților, pe dragostea de aici, cea cu gust și înfățișare, așa de falsă și stupidă, apoi vă certați și două suflete răniți.” Ce e dragostea fără ură, căci ura o face dragoste, ce e dragostea fără suferință, căci ea îți spune dacă aceasta este un fruct frumos sau doar o iluzie deșartă.” „Iubiți-vă voi, copii, dar după moarte, căci atunci veți iubi cu adevărat!” Iar cei doi au atins piatra mormântului și aceasta era rece. „Ce poate fi mai frumos decât a-ți plânge mormântul iubitului tău, așteptându-ți propria moarte pentru a i te alătura?” Lacrimile mie îmi curg șiroaie, iar eu în adâncă oroare îmi aplec capul. Ele fac să fie a voastră mare și ploaie, un trist gând. Păsările-mi cântă a mea singurătate, dar când eu le cânt ele mor. O, dragoste, salvează-mă căci sufletul meu e rupt și ros!” Barzii acum plângeau și ploaia a venit să alinte trupul îndurerat al lui Necron. Iar îndrăgostitul acum culegea trandafiri pentru ea, iar spinii acestora îl răneau, dar când el o vedea, fericita durerea trecea.” „Vă mulțumesc, frații mei, căci din a voastre învățări așa am ajuns, dar pe voi eu nu sunt supărat, căci așa ați creat dragostea adevărată, dar în același timp și pe cea greșită.”

Iar cei trei s-au făcut pulbere și aceasta s-a împrăștiat în aer, acum viața celor doi era grea căci pe lângă iubire ei mai cunoșteau și răutățile lumii. Dar au trăit mult timp plângând și răsând, iar mai târziu un zeu i-a numit oameni.

Elev fruntaș Paul ISAILĂ

CONCEPȚIE ȘI PREZENTARE

Cosmina Mircea
Eugenia Nanu

TEHNOREDACTOR

Aurora Itu

DTP

Dragoș Anghelache

FOTO

Daniela Filimon
Darius Duriga
Iulian Jurcă

GRAFICA COPERTA 4

Elev sergent major Ovidiu Rus

Tipărit la Centrul Tehnic-Editorial al Armatei

tel: 021-224 26 34 fax: 021-221 04 05

B:00419 C: 4160/07

